

Uradni list

Evropske unije

C 246

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

11. september 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2010/C 246/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 234, 28.8.2010 1

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2010/C 246/02 Zadeva C-271/08: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji („Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 92/50/EGS in 2004/18/ES — Javna naročila storitev — Poklicno pokojninsko zavarovanje delavcev v občinskih javnih službah — Neposredna sklenitev pogodb z zavarovalnimi organi, določenimi v kolektivni pogodbi med socialnimi partnerji, brez poziva k oddaji ponudb na ravni Unije“) 2

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2010/C 246/03	Zadeva C-573/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 79/409/EGS — Ohranjanje prosto živečih ptic — Ukrepi za prenos) 3	3
2010/C 246/04	Zadeva C-577/08: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbeidshof te Antwerpen – Belgija) – Rijksdienst voor Pensioenen proti Elisabeth Brouwer (Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti — Direktiva 79/7/EGS — Obmejni delavci — Izračun pokojnin) 3	3
2010/C 246/05	Zadeva C-582/08: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska („Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Členi od 169 do 171 — Trinajsta direktiva 86/560/EGS — Člen 2 — Vračilo — Davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Evropski uniji — Zavarovalne transakcije — Finančne transakcije“) 4	4
2010/C 246/06	Zadeva C-40/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, Manchester – Združeno kraljestvo) – Astra Zeneca UK Limited proti Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Šesta direktiva o DDV — Člen 2, točka 1 — Opredelitev „opravljanja storitev za plačilo“ — Vrednostni boni, ki jih družba zagotovi svojim zaposlenim kot del plače) 4	4
2010/C 246/07	Zadeva C-54/09 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 29. julija 2010 – Helenska republika proti Evropski komisiji (Pritožba — Kmetijstvo — Skupna ureditev trga za vino — Pomoči za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov — Uredba (ES) št. 1493/1999 — Določitev dokončne dodelitve finančnih sredstev, odobrenih državam članicam — Uredba (ES) št. 1227/2000 — Člen 16(1) — Rok — Zavezujoča narava) 5	5
2010/C 246/08	Zadeva C-70/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Alexander Hengartner, Rudolf Gasser proti Landesregierung Vorarlberg (Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb — Zakup lovišča — Regionalni davek — Pojem gospodarske dejavnosti — Načelo enakega obravnavanja) 5	5
2010/C 246/09	Zadeva C-74/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionservice GmbH, prej ThyssenKrupp Industrieservice GmbH proti Berlaymont 2000 SA (Javna naročila za gradnje — Direktiva 93/37/EGS — Člen 24 — Razlogi za izključitev — Obveznosti v zvezi s plačilom prispevkov za socialno varnost ter davkov in dajatev — Obveznost registracije ponudnikov v izogib izključitvi — ‚Komisija za registracijo‘ in njene pristojnosti — Preizkus veljavnosti potrdil pristojnih organov države članice, v kateri imajo sedež tuji ponudniki) 6	6
2010/C 246/10	Zadeva C-151/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social Único de Algeciras – Španija) – Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) proti Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal (Prenos podjetij — Direktiva 2001/23/ES — Ohranitev pravic delavcev — Predstavniki delavcev — Samostojnost prenesene enote) 6	6

2010/C 246/11	Zadeva C-188/09: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku proti Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, prej Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Pravica do odbitka — Omejitev pravice do odbitka ob kršitvi obveznosti uporabe registrske blagajne) 7	7
2010/C 246/12	Zadeva C-189/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/24/ES — Varstvo zasebnosti — Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 8	8
2010/C 246/13	Zadeva C-214/09 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 – Anheuser-Busch, Inc proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Budějovický Budvar, národní podnik (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Zahteva za registracijo besedne znamke BUDWEISER — Ugovor — Člen 8(1)(a) in (b) navedene uredbe — Prejšnji mednarodni besedni in figurativni znamki BUDWEISER in Budweiser Budvar — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) iste uredbe — Predložitev dokazov „v ustreznem času“ — Potrdilo o podaljšanju prejšnje znamke — Člen 74(2) Uredbe št. 40/94) 8	8
2010/C 246/14	Zadeva C-234/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet proti DSV Road A/S („Carinski zakonik Skupnosti — Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 — Člen 204(1)(a) — Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 — Člen 859 — Zunanji tranzitni postopek — Pooblaščen pošiljatelj — Nastanek carinskega dolga — Tranzitni dokument za neobstoječe blago“) 9	9
2010/C 246/15	Zadeva C-248/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – SIA Pakora Pluss proti Valsts ieņēmumu dienests (Akt o pristopu k Evropski uniji — Carinska unija — Prehodni ukrepi — Brezcarinska sprostitev v prosti promet — Blago, ki se je na dan pristopa Republike Latvije prevažalo v razširjeni Skupnosti — Izvozne formalnosti — Uvozne datatve — DDV) 9	9
2010/C 246/16	Zadeva C-256/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Bianca Purrucker proti Guillermo Vallésu Pérezu (Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja — Priznavanje in izvrševanje) 10	10
2010/C 246/17	Zadeva C-354/09: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gaston Schul BV proti Staatssecretaris van Financiën (Carinski zakonik Skupnosti — Člen 33 — Carinska vrednost blaga — Vključitev carinskih dajatev — Pogoj dobave „Delivered Duty Paid“) 11	11

2010/C 246/18	Zadeva C-368/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Baranya Megyei Bíróság – Republika Madžarska) – Pannon Gép Centrum Kft proti APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály („Šesta direktiva o DDV — Direktiva 2006/112/ES — Pravica do odbitka vstopnega davka — Nacionalna ureditev, v skladu s katero se napačna navedba na računu kaznuje z izgubo pravice do odbitka“) 11	11
2010/C 246/19	Zadeva C-371/09: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Isaac International Limited (Uredba (EGS) št. 2913/92 — Carinski zakonik — Člen 212a — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 292 — Uredba (ES) št. 88/97 — Člen 14 — Protidampinška dajatev — Okvirji koles) 12	12
2010/C 246/20	Zadeva C-377/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de commerce de Bruxelles – Belgija) – Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (stečajna upraviteljica Agenor SA) proti Evropski skupnosti (Člena 235 ES in 288, drugi odstavek, ES — Pristojnost Sodišča za odločanje o tožbi iz naslova nepogodbene odgovornosti, vloženi zoper Evropsko skupnost — Tožba za poravnavo dolgov družbe v smislu člena 530(1) belgijskega zakonika o gospodarskih družbah — Tožba, ki jo je stečajni upravitelj delniške družbe vložil zoper Evropsko skupnost — Pristojnost nacionalnih sodišč za odločanje o takšni tožbi) 13	13
2010/C 246/21	Zadeva C-512/09: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/66/ES — Baterije in akumulatorji ter odpadne baterije in akumulatorji — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 13	13
2010/C 246/22	Zadeva C-513/09: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/66/ES — Baterije in akumulatorji ter odpadne baterije in akumulatorji — Nesprejetje v predpisanem roku) 14	14
2010/C 246/23	Zadeva C-515/09: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/21/ES — Ravnanje z odpadki iz ekstraktivne dejavnosti — Neprenos v predpisanem roku) 14	14
2010/C 246/24	Zadeva C-6/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/46/ES — Pravo družb — Letni računovodski izkazi in konsolidirani računovodski izkazi družb — Neopravljen prenos ali nesporočitev nacionalnih ukrepov za prenos) 14	14
2010/C 246/25	Zadeva C-8/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/46/ES — Letni in konsolidirani računovodski izkazi družb — Nepopoln prenos v predpisanem roku) 15	15

2010/C 246/26	Zadeva C-19/10: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Uredbi (ES) št. 273/2004 in 111/2005 — Predhodne sestavine pri prepovedanih drogah — Nadzor in spremljanje znotraj Unije — Nadzor trgovine med Unijo in tretjimi državami — Sankcije) 15	15
2010/C 246/27	Zadeva C-35/10: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/21/ES — Varstvo okolja — Ravnanje z odpadki — Izkopavanje rude — Nesprejetje v predpisanem roku) 16	16
2010/C 246/28	Zadeva C-254/10 P: Pritožba, ki jo je Centre de Coordination Carrefour SNC 21. maja 2010 vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 18. marca 2010 v zadevi T-94/08, Centre de Coordination Carrefour proti Komisiji 16	16
2010/C 246/29	Zadeva C-262/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. maja 2010 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Döhler Neuenkirchen GmbH proti Hauptzollamt Oldenburg 17	17
2010/C 246/30	Zadeva C-275/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. junija 2010 vložilo Hoge Raad der Nederlanden – Residex Capital IV CV proti Gemeente Rotterdam 18	18
2010/C 246/31	Zadeva C-277/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Handelsgericht Wien (Avstrija) 3. junija 2010 – Martin Luksan proti Petrusu van der Letu 18	18
2010/C 246/32	Zadeva C-284/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. junija 2010 – Telefónica de España S.A. proti Administración del Estado 19	19
2010/C 246/33	Zadeva C-285/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. junija 2010 vložilo Tribunal Supremo (Španija) – Campsa Estaciones de Servicio S.A. proti Administración del Estado 20	20
2010/C 246/34	Zadeva C-288/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Belgija) 2. junija 2010 – Wamo BVBA proti JBC NV in Modemakers Fashion NV 20	20
2010/C 246/35	Zadeva C-289/10 P: Pritožba, ki jo je 10. junija 2010 vložila družba European Dynamics SA zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 19. marca 2010 v zadevi T-50/05: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji 20	20
2010/C 246/36	Zadeva C-301/10: Tožba, vložena 16. junija 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska 21	21
2010/C 246/37	Zadeva C-303/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 21. junija 2010 – Administración General del Estado proti Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE) 22	22

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 246/38	Zadeva C-304/10: Tožba, vložena 22. junija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	22
2010/C 246/39	Zadeva C-307/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložila The Appointed Person by the Lord Chancellor (Združeno kraljestvo) 28. junija 2010 – The Chartered Institute of Patent Attorneys proti Registrar of Trade Marks	23
2010/C 246/40	Zadeva C-308/10 P: Pritožba, ki jo je 29. junija 2010 vložila Union Investment Privatfonds GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli); druga stranka v postopku: Unicre-Cartão International De Crédito SA	23
2010/C 246/41	Zadeva C-311/10: Tožba, vložena 29. junija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski	24
2010/C 246/42	Zadeva C-314/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 30. junija 2010 – Hubert Pagnoul proti državi Belgiji – SPF Finances	24
2010/C 246/43	Zadeva C-317/10 P: Pritožba, ki jo je 2. julija 2010 vložila Union Investment Privatfonds GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v združenih zadevah T-303/06 in T-337/06, UniCredito Italiano SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Union Investment Privatfonds GmbH	25
2010/C 246/44	Zadeva C-318/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. julija 2010 vložilo Cour de cassation (Belgija) – SIAT SA proti Državi Belgiji	26
2010/C 246/45	Zadeva C-319/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Haarlem (Nizozemska) 2. julija 2010 – X proti Inspecteur der Belastingdienst/Y	26
2010/C 246/46	Zadeva C-320/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Haarlem (Nizozemska) 2. julija 2010 – X proti Inspecteur der Belastingdienst P	27
2010/C 246/47	Zadeva C-321/10: Tožba, vložena 5. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	28
2010/C 246/48	Zadeva C-322/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) 5. julija 2010 – Medeva BV proti Comptroller-General of Patents	28
2010/C 246/49	Zadeva C-327/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Okresní Soud v Chebu (Česka republika) 5. julija 2010 – Hypoteční banka, a.s. proti Udu Miku Lindnerju	29
2010/C 246/50	Zadeva C-334/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 12. julija 2010 – X proti Staatssecretaris van Financiën	30

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 246/51	Zadeva C-340/10: Tožba, vložena 29. junija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Ciper	30
2010/C 246/52	Zadeva C-346/10: Tožba, vložena 8. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	31
2010/C 246/53	Zadeva C-347/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. julija 2010 – A. Salemink proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)	32
2010/C 246/54	Zadeva C-348/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republika Latvija) 9. julija 2010 – SIA Norma-A in SIA Dekom proti Ludzas novada dome	32
2010/C 246/55	Zadeva C-350/10: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 12. julija 2010 – Nordea Pankki Suomi Oyj	33
2010/C 246/56	Zadeva C-353/10: Tožba, vložena 13. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	33
2010/C 246/57	Zadeva C-354/10: Tožba, vložena 13. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki	34
2010/C 246/58	Zadeva C-355/10: Tožba, vložena 14. julija 2010 – Evropski parlament proti Svetu Evropske unije	34
2010/C 246/59	Zadeva C-356/10: Tožba, vložena 16. julija 2010 – Evropska komisija proti Irski	35
2010/C 246/60	Zadeva C-374/10: Tožba, vložena 27. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski	35

Splošno sodišče

2010/C 246/61	Zadeva T-165/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2010 – Grupo Osborne proti UUNT – Confecciones Sanfertús (TORO) („Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka“)	36
2010/C 246/62	Zadeva T-271/10 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. julija 2010 – H proti Svetu in drugim (Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Nacionalni uradnik, napoten na policijsko misijo Evropske unije v Bosni in Hercegovini — Sklep o premestitvi in uvrstitvi v nižji razred — Predlog za odlog izvršitve — Dopustnost — Neobstoj nujnosti)	36
2010/C 246/63	Zadeva T-297/10: Tožba, vložena 8. julija 2010 – DBV proti Komisiji	37

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2010/C 246/64	Zadeva T-300/10: Tožba, vložena 9. julija 2010 – Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji	37
2010/C 246/65	Zadeva T-303/10: Tožba, vložena 19. julija 2010 – Wam proti Komisiji	38
2010/C 246/66	Združene zadeve T-440/07, T-465/07 in T-1/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. julija 2010 – Huta Buczek in drugi proti Komisiji	39
2010/C 246/67	Zadeva T-499/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 12. julija 2010 – Bolgarija proti Komisiji	39

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2010/C 246/68	Zadeva F-126/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Magazzu proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Imenovanje začasnih uslužbencev za uradnike — Kandidati, vpisani na čakalni seznam natečaja, razpisanega pred začetkom veljavnosti novih Kadrovskih predpisov — Uvrstitev v naziv ob uporabi novih, manj ugodnih pravil — Pridobljene pravice — Načelo prepovedi diskriminacije — Členi 2, 5 in 12 priloge XIII h Kadrovskim predpisom)	40
2010/C 246/69	Zadeva F-130/06: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Sotgia proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Začasni uslužbenci, imenovani v uradnike — Kandidati, vpisani na rezervni seznam pred začetkom veljavnosti novih Kadrovskih predpisov — Razvrstitev v plačilni razred na podlagi novih, manj ugodnih pravil — Člena 5(4) in 12(3) priloge XIII h Kadrovskim predpisom)	40
2010/C 246/70	Zadeva F-17/08: Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Wybranowski proti Komisiji (Javni uslužbenci — Splošni natečaj — Nevpis na čakalni seznam — Ocenitev ustnega izpita — Obvestilo o natečaju EPSO/AD/60/06 — Obrazložitev — Pristojnosti komisije — Presoja kandidatov)	41
2010/C 246/71	Zadeva F-37/10: Tožba, vložena 27. maja 2010 – Stratakis proti Komisiji	41
2010/C 246/72	Zadeva F-46/10: Tožba, vložena 16. junija 2010 – AD proti Komisiji	41
2010/C 246/73	Zadeva F-48/10: Tožba, vložena 22. junija 2010 – Z proti Sodišču	42
2010/C 246/74	Zadeva F-51/10: Tožba, vložena 1. julija 2010 – Bermejo Garde proti EESO	42
2010/C 246/75	Zadeva F-54/10: Tožba, vložena 9. julija 2010 – Verheyden proti Komisiji	43
2010/C 246/76	Zadeva F-55/10: Tožba, vložena 9. julija 2010 – Moschonaki proti Komisiji	43
2010/C 246/77	Zadeva F-56/10: Tožba, vložena 9. julija 2010 – Hecq proti Komisiji	43

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

*(2010/C 246/01)***Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije**

UL C 234, 28.8.2010

Prejšnje objave

UL C 221, 14.8.2010

UL C 209, 31.7.2010

UL C 195, 17.7.2010

UL C 179, 3.7.2010

UL C 161, 19.6.2010

UL C 148, 5.6.2010

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. julija 2010 –
Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**(Zadeva C-271/08) ⁽¹⁾

(„Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 92/50/EGS in 2004/18/ES — Javna naročila storitev — Poklicno pokojninsko zavarovanje delavcev v občinskih javnih službah — Neposredna sklenitev pogodb z zavarovalnimi organi, določeni v kolektivni pogodbi med socialnimi partnerji, brez poziva k oddaji ponudb na ravni Unije“)

(2010/C 246/02)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Wilms in D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: M. Lumma in N. Graf Vitzthum, zastopnika)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Kraljevina Danska (zastopnika: B. Weis Fogh in M. C. Pilgaard Zinglersen, zastopnika), Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Falk in M. A. Engman, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 8 v povezavi z naslovoma III in VI Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1) ter člena 2o v povezavi s členi od 23 do 55

Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Praksa občinskih uprav in podjetij, da neposredno, brez odprtega postopka za oddajo naročil, oddajo naročila za kolektivna pokojninska zavarovanja

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija s tem, da so pogodbe za storitve poklicnega pokojninskega zavarovanja brez poziva k oddaji ponudb na ravni Unije z organi ali podjetji, navedenimi v členu 6 kolektivne pogodbe o preoblikovanju dela plače delavcev občinskih javnih služb v pokojninsko zavarovanje (Tarifvertrag zur Entgeltumwandlung für Arbeitnehmer im kommunalen öffentlichen Dienst), neposredno sklenili leta 2004 občinske uprave ali podjetja, ki so zaposlovala več kot 4505 delavcev, leta 2005 občinske uprave ali podjetja, ki so zaposlovala več kot 3133 delavcev, ter leta 2006 in 2007 občinske uprave ali podjetja, ki so zaposlovala več kot 2402 delavcev, do 31. januarja 2006 ni izpolnila obveznosti iz povezanih določb člena 8 in naslovov III in VI Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev in od 1. februarja 2006 obveznosti iz povezanih določb členov 20 in od 23 do 55 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Danska in Kraljevina Švedska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 223, 30.08.2008.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 –
Evropska komisija proti Italijanski republiki**(Zadeva C-573/08) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 79/409/EGS —
Ohranjanje prosto živečih ptic — Ukrepi za prenos)**

(2010/C 246/03)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: D. Recchia, zastopnik)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri in G. Fiengo, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 in 18 Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 103, str. 1) – Napačen prenos – Izjeme – Zahteve

Izrek

1. Italijanska republika s tem, ker zakonodaja glede prenosa Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic v italijansko ureditev ni povsem v skladu s samo direktivo in ker sistem prenosa člena 9 direktive ne zagotavlja, da se z izjemami, ki so jih sprejeli italijanski pristojni organi, spoštuje pogoje in zahteve, ki so v tem členu določene, ni izpolnila obveznosti iz členov od 2 do 7, od 9 do 11, 13 in 18 te direktive.
2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 55, 07.03.2009.**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 (predlog
za sprejetje predhodne odločbe Arbeidshof te Antwerpen –
Belgija) – Rijksdienst voor Pensioenen proti Elisabeth
Brouwer**(Zadeva C-577/08) ⁽¹⁾**(Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne
varnosti — Direktiva 79/7/EGS — Obmejni delavci —
Izračun pokojnin)**

(2010/C 246/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidshof te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Rijksdienst voor Pensioenen

Tožena stranka: Elisabeth Brouwer

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Arbeidshof te Antwerpen – Razlaga člena 4(1) Direktive Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL L 6, 10.1.1979, str. 24) – Nacionalna zakonodaja, ki za preračun starostne pokojnine obmejnih delavcev nižje pavšalne in fiktivne dnevne zneske določa za delavke kot za delavce

Izrek

Člen 4(1) Direktive Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (79/7/EGS) nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero je za obdobje od leta 1968 do leta 1994 izračun starostnih pokojnin obmejnih delavk v zvezi z enakim ali enakovrednim delom temeljil na fiktivnih in/ali pavšalnih dnevni plačah, ki so bile nižje od plač obmejnih delavcev.

⁽¹⁾ UL C 55, 07.03.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 –
Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika
Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-582/08) ⁽¹⁾

(„Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vred-
nost — Direktiva 2006/112/ES — Členi od 169 do 171 —
Trinajsta direktiva 86/560/EGS — Člen 2 — Vračilo —
Davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Evropski uniji —
Zavarovalne transakcije — Finančne transakcije“)

(2010/C 246/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in M.
Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna
Irska (zastopniki: I. Rao, S. Hathaway, zastopnika, K. Lasok, QC)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 169, 170 in
171 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o
skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1)
in člena 2(1) Trinajste direktive Sveta 86/560/EGS z dne 17.
novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede
prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost
davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža
na ozemlju Skupnosti (UL L 326, str. 40) – Nacionalna zako-
nodaja, ki ne omogoča vračila vstopnega davka za nekatere
zavarovalne in finančne transakcije, ki jih opravijo davčni zave-
zanci, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža v Skupnosti

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 69, 21.03.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog
za sprejetje predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal,
Manchester – Združeno kraljestvo) – Astra Zeneca UK
Limited proti Her Majesty's Commissioners of Revenue
and Customs

(Zadeva C-40/09) ⁽¹⁾

(Šesta direktiva o DDV — Člen 2, točka 1 — Opredelitev
„opravljanja storitev za plačilo“ — Vrednostni boni, ki jih
družba zagotovi svojim zaposlenim kot del plače)

(2010/C 246/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Astra Zeneca UK Limited

Tožena stranka: Her Majesty's Commissioners of Revenue and
Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – VAT and Duties
Tribunal, Manchester – Razlaga členov 2, točka 1, 6(2), prvi
pododstavek, točka (b), in 17(2) Šeste direktive Sveta
77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje
držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na
dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145,
str. 1) – Opredelitev opravljanja storitev za plačilo – Vrednostni
boni, s katerimi lahko zaposleni razpolaga na podlagi svoje
pogodbe o zaposlitvi, del njihove vrednosti pa se odtegne od
njegove plače.

Izrek

Člen 2, točka 1, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja
1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih –
Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero,
kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 95/7/ES z dne 10. aprila
1995, je treba razlagati tako, da to, da družba svojim zaposlenim
zagotavlja vrednostne bone, ki jih je pridobila po ceni, ki vključuje
davek na dodano vrednost, v zameno za to, da se ti zaposleni odrečejo
delu plače v denarju, pomeni opravljanje storitev za plačilo v smislu
tega člena.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.04.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 29. julija 2010 – Helenska republika proti Evropski komisiji(Zadeva C-54/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Kmetijstvo — Skupna ureditev trga za vino — Pomoči za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov — Uredba (ES) št. 1493/1999 — Določitev dokončne dodelitve finančnih sredstev, odobrenih državam članicam — Uredba (ES) št. 1227/2000 — Člen 16(1) — Rok — Zavezujoča narava)

(2010/C 246/07)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopnika: I. Chalkias in M. Tassopoulou, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: H. Tserepa-Lacombe in F. Jimeno Fernández, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje z dne 11. decembra 2008 v zadevi Grčija proti Komisiji (T-339/06), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo njeno tožbo na razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 4. oktobra 2006 o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2006 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (2006/669/ES) (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 4348) (UL L 275, str. 62), v delu, v katerem določa število hektarjev in dokončno dodelitev finančnih sredstev za Grčijo.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 82, 4.4.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof – Avstrija) – Alexander Hengartner, Rudolf Gasser proti Landesregierung Vorarlberg(Zadeva C-70/09) ⁽¹⁾

(Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb — Zakup lovišča — Regionalni davek — Pojem gospodarske dejavnosti — Načelo enakega obravnavanja)

(2010/C 246/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Alexander Hengartner, Rudolf Gasser

Tožena stranka: Landesregierung Vorarlberg

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) – Razlaga člena 43 ES – Pojem gospodarske dejavnosti – Športni in neprofitni lov – Prodaja divjadi zaradi kritja dela stroškov, povezanih z lovom – Neobstoj dobička

Izrek

Določbe Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb, podpisanega v Luxembourgju 21. junija 1999, ne nasprotujejo temu, da je državljan ene pogodbenice glede pobiranja davka, ki se dolguje za opravljanje storitev, kot je razpolaganje z lovsko pravico, kot prejemnik storitev na ozemlju druge pogodbenice obravnavan drugače kakor osebe s stalnim prebivališčem na navedenem ozemlju, državljani Unije in osebe, ki so z njimi izenačene na podlagi prava Unije.

⁽¹⁾ UL C 102, 01.05.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Belgija) – Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionsservice GmbH, prej ThyssenKrupp Industrieservice GmbH proti Berlaymont 2000 SA

(Zadeva C-74/09) ⁽¹⁾

(Javna naročila za gradnje — Direktiva 93/37/EGS — Člen 24 — Razlogi za izključitev — Obveznosti v zvezi s plačilom prispevkov za socialno varnost ter davkov in dajatev — Obveznost registracije ponudnikov v izogib izključitvi — ‚Komisija za registracijo‘ in njene pristojnosti — Preizkus veljavnosti potrdil pristojnih organov države članice, v kateri imajo sedež tuji ponudniki)

(2010/C 246/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bâtiments et Ponts Construction SA, WISAG Produktionsservice GmbH, prej ThyssenKrupp Industrieservice GmbH

Tožena stranka: Berlaymont 2000 SA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Cour de cassation (Belgique) – Razlaga člena 24, drugi pododstavek, Direktive Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje (UL L 199, str. 54) ter členov 49 in 50 ES – Oddaja javnih naročil – Nacionalni predpisi, na podlagi katerih lahko naročnik, na eni strani, izključi ponudnika, ker ta ni registriran v tej državi članici, čeprav je navedeni ponudnik predložil enakovredna potrdila organov druge države članice in, na drugi strani, zahteva preizkus veljavnosti teh potrdil – Skladnost teh predpisov z zgoraj navedenimi določbami prava Skupnosti

Izrek

1. Pravo Unije je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnim predpisom, ki podjetniku s sedežem v drugi državi članici za pridobitev naročila v državi članici naročnika, nalagajo obveznost registracije v tej državi članici, v zvezi z neobstojem izključitvenih razlogov iz člena 24, prvi pododstavek, Direktive 93/37, pod pogojem da taka obveznost ne zadržuje udeležbe podjetnika pri zadevnem javnem naročilu niti ga ne obremeni s prekomernimi upravnimi stroški, in da je njen edini cilj preizkus strokovne usposobljenosti zainteresirane stranke v smislu te določbe.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, v skladu s katerimi je preizkušanje potrdil, ki jih podjetniku druge države članice izdajo davčni organi in organi za socialno varnost te države članice, zaupano organu, ki ni naročnik, če:

— ta organ večinoma sestavljajo osebe, ki jih imenujejo organizacije delodajalcev in delavcev gradbenega sektorja kraja, kjer poteka zadevni postopek javnega naročila, in

— to pooblastilo zajema vsebinsko preizkušanje veljavnosti teh potrdil.

⁽¹⁾ UL C 102, 1.5.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social Único de Algeciras – Španija) – Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) proti Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

(Zadeva C-151/09) ⁽¹⁾

(Prenos podjetij — Direktiva 2001/23/ES — Ohranitev pravic delavcev — Predstavniki delavcev — Samostojnost prenesene enote)

(2010/C 246/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP)

Tožene stranke: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe, Ministerio Fiscal

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo Social Único de Algeciras – Razlaga člens 6(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov – Obveznost ohranitve statusa in funkcije predstavnikov delavcev podjetja ali obrata, ki je ohranilo samostojnost po prenosu – Pojem samostojnost

Izrek

Gospodarska enota ohrani samostojnost iz člena 6(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, če se pristojnosti, podeljene odgovornim za to enoto v organizacijski strukturi odsvojitelja – in sicer da pri opravljanju lastne gospodarske dejavnosti razmeroma svobodno in neodvisno organizirajo delo v tej enoti in zlasti da dajejo ukaze in navodila, dodeljujejo naloge podrejenim delavcem te enote in odločajo o uporabi razpoložljivih opredmetenih sredstev, in to brez neposrednega vmešavanja drugih organizacijskih struktur delodajalca – v organizacijski strukturi pridobitelja v bistvu ne spremenijo.

Zgolj sprememba najvišjih nadrejenih sama po sebi ne more prizadeti samostojnosti prenesene enote, razen če imajo novi najvišji nadrejeni pristojnosti, ki jim omogočajo, da neposredno organizirajo dejavnost delavcev te enote in sprejemajo odločitve namesto neposredno nadrejenih tem delavcem v tej enoti.

(¹) UL C 167, 18.07.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku proti Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, prej Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Zadeva C-188/09) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Pravica do odbitka — Omejitev pravice do odbitka ob kršitvi obveznosti uporabe registrske blagajne)

(2010/C 246/11)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Tožena stranka: Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski spółka jawna w Białymstoku, prej Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Naczelny Sąd Administracyjny – Razlaga člena 2, prvi in drugi odstavek, Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (67/227/EGS) (UL 1967, 71, str. 1301) in členov 2, 10(1) in (2), 17(1) in (2), 27(1) ter 33(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Skladnost nacionalne ureditve, ki določa obvezno uporabo registrske blagajne za prodaje zavezancev za DDV osebam, ki niso davčni zavezanci in ki kršitev te obveznosti kaznuje z izgubo pravice do odbitka v višini 30 % vstopnega davka, s temi določbami

Izrek

1. Skupni sistem davka na dodano vrednost, kot je opredeljen v členu 2, prvi in drugi odstavek, Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (67/227/EGS) in v členih 2, 10(1) in (2) ter 17(1) in (2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju

zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/7/ES z dne 20. januarja 2004, ne nasprotuje temu, da država članica začasno omeji pravico do odbitka vstopnega davka za davčne zavezance, ki niso spoštovali formalnosti knjigovodskega evidentiranja svojih prodaj, če je taka sankcija v skladu z načelom sorazmernosti.

2. Določbe, kot so te iz člena 111(1) in (2) zakona o davku na blago in storitve (ustawa o podatku od towarów i usług) z dne 11. marca 2004, niso „posebni ukrepi, ki odstopajo“ in katerih namen je preprečevanje nekaterih davčnih goljufij ali izogibanj v smislu člena 27(1) Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/7.
3. Člen 33 Šeste direktive 77/388, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2004/7, ne nasprotuje temu, da se ohranjajo določbe, kot so določbe člena 111(1) in (2) zakona o davku na blago in storitve z dne 11. marca 2004.

(¹) UL C 193, 15.8.2009.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-189/09) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/24/ES — Varstvo zasebnosti — Hramba podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2010/C 246/12)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: L. Balta in B. Schöfer, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Avstrija (zastopnik: E. Riedl, zastopnik)

Intervenient v podporo tožeče stranke: Svet Evropske unije

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Nesprejetje oziroma nesporočitev določb, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54), v določenem roku (UL L 105, str. 54)

Izrek

1. Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos te direktive, oziroma, da jih ni sporočila Komisiji;

2. Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 29. julija 2010 – Anheuser-Busch, Inc proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Budějovický Budvar, národní podnik

(Zadeva C-214/09 P) (¹)

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Zahteva za registracijo besedne znamke BUDWEISER — Ugovor — Člen 8(1)(a) in (b) navedene uredbe — Prejšnji mednarodni besedni in figurativni znamki BUDWEISER in Budweiser Budvar — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) iste uredbe — Predložitev dokazov „v ustreznem času“ — Potrdilo o podaljšanju prejšnje znamke — Člen 74(2) Uredbe št. 40/94)

(2010/C 246/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Anheuser-Busch, Inc (zastopnika: V. von Bomhard in B. Goebel, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral), Budějovický Budvar, národní podnik (zastopnik: K. Čermák, odvetnik)

Tožena stranka: DSV Road A/S

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 25. marca 2009, v zadevi Anheuser-Busch proti UUNT (T-191/07) - Anheuser-Busch, Inc. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo razveljavitveno tožbo, ki jo je prijavitelj besedne znamke „BUDWEISER“ za proizvode iz razreda 32 vložil zoper odločbo R 299/2006-2 drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 20. marca 2007, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za ugovore, s katero je bila zavrnjena registracija navedene znamke v okviru ugovora, ki ga je podal imetnik mednarodnih figurativnih in besednih znamk „BUDWEISER“ in „Budweiser Budvar“ za proizvode iz razredov 31 in 32

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Anheuser-Busch Inc. se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 193, 15.08.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Skatteministeriet proti DSV Road A/S

(Zadeva C-234/09) (¹)

(„Carinski zakonik Skupnosti — Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 — Člen 204(1)(a) — Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 — Člen 859 — Zunanji tranzitni postopek — Pooblaščen pošiljatelj — Nastanek carinskega dolga — Tranzitni dokument za neobstoječe blago“)

(2010/C 246/14)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Vestre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Vestre Landsret – Razlaga členov 1, 4(9) in (10), 92, 96 in 204(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) – Pooblaščen pošiljatelj v NCTS sistemu (New Computerised Transit System) pomotoma ustvari dva tranzitna dokumenta za eno samo pošiljko blaga – Nastanek carinskega dolga, ker ni mogoče zaključiti neskupnostnega tranzitnega postopka s predložitvijo blaga v namembnem carinskem uradu – Naložitev plačila carine za blago, ki je prijavljeno, ki pa fizično ne obstaja

Izrek

Člen 204(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 648/2005 z dne 13. aprila 2005, je treba razlagati tako, da se ta ne uporablja, če je pooblaščen pošiljatelj pomotoma začel dva zunanja tranzitna postopka za isto blago, saj dodatni postopek, ki se nanaša na neobstoječe blago, ne more povzročiti nastanka carinskega dolga v skladu z navedeno določbo.

(¹) UL C 205, 29.08.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Republika Latvija) – SIA Pakora Pluss proti Valsts ieņēmumu dienests

(Zadeva C-248/09) (¹)

(Akt o pristopu k Evropski uniji — Carinska unija — Prehodni ukrepi — Brezcarinska sprostitev v prosti promet — Blago, ki se je na dan pristopa Republike Latvije prevažalo v razširjeni Skupnosti — Izvozne formalnosti — Uvozne dajatve — DDV)

(2010/C 246/15)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SIA Pakora Pluss

Tožena: Valsts ieņēmumu dienests

3. Člen 4(10) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, je treba razlagati tako, da uvozne dajatve ne vključujejo davka na dodano vrednost, ki se ga plača ob uvozu blaga.

4. Ob uvozu blaga mora davek na dodano vrednost plačati oseba ali osebe, ki jih država članica, v katero se blago uvozi, določi ali sprejme kot osebe za plačilo.

(¹) UL C 220, 12.9.2009.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga člena 4(10) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), člena 448 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) in Akta o pristopu iz leta 2003, priloga IV, poglavje 5, točka 1 – Uvoz osebnega vozila po morski poti – Dajanje v prosti promet blaga, ki je oproščeno veljavnih carin in drugih carinskih ukrepov in ki se je na datum pristopa prevažalo v razširjeni Skupnosti po opravljenih izvoznih formalnostih

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Bianca Purucker proti Guillermo Vallésu Pérezu

(Zadeva C-256/09) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Začasni ukrepi in ukrepi zavarovanja — Priznavanje in izvrševanje)

(2010/C 246/16)

Jezik postopka: nemščina

Izrek

1. Poglavje 5, točka 1, Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija je treba razlagati tako, da za preučitev vprašanja, ali so bile izvozne formalnosti iz tega poglavja izpolnjene, ni pomembno, ali so bili opravljeni postopki iz člena 448 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2787/2000 z dne 15. decembra 2000, tudi če je bil sestavljen manifest za blago.

2. Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 82/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996, in Uredba št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2787/2000, se uporabljata v novih državah članicah od 1. maja 2004, vendar se ni mogoče sklicevati na ugodnosti postopka iz poglavja 5, točka 1, Priloge IV k navedenemu aktu o pristopu, če izvozne formalnosti, ki so v njem navedene, niso bile opravljene za blago, ki se je prevažalo v razširjeni Skupnosti na dan pristopa teh novih držav članic k Evropski uniji.

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bianca Purucker

Tožena stranka: Guillermo Vallés Pérez

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga Poglavja III Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1) – Uporaba pravil o priznavanju in izvrševanju iz navedene uredbe za začasen ukrep, s katerim je bila dodeljena pravica do varstva in vzgoje otroka očetu in odreditve vrnitve otroka, ki ga je njegova mati odpeljala v drugo državo članico, očetu

Izrek

Določbe člena 21 in naslednjih Uredbe (ES) št. 2201/2003 Sveta z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 se ne uporabljajo začasne ukrepe v zvezi s pravico do vzgoje in varstva otrok na podlagi člena 20 navedene uredbe.

(¹) UL C 220, 12.09.2009.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Gaston Schul BV proti Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-354/09) (¹)

(Carinski zakonik Skupnosti — Člen 33 — Carinska vrednost blaga — Vključitev carinskih dajatev — Pogoj dobave „Delivered Duty Paid“)

(2010/C 246/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gaston Schul BV

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Predmet

Razlaga člena 33, prvi odstavek, in (f) ter člena 220 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 2, zvezek 4, str. 307) – Carinska vrednost – Pogodba, ki vsebuje pogoj dobave „Delivered Duty Paid“ in je sklenjena v primeru neobstoja carinskih dajatev – Nenaveden znesek – Izključitev oziroma vključitev carinske vrednosti

Izrek

Pogoj iz člena 33 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, da morajo biti uvozne dajatve „izkazane ločeno“ od cene, ki je bila dejansko plačana ali jo je treba plačati za uvoženo blago, je izpolnjen, če se pogodbeni stranki sporazumeta, da bo pri tem blagu šlo za dobavo DDP („Delivered Duty Paid“), in sta vpisali to navedbo v carinsko deklaracijo, vendar

sta zaradi zmote glede preferencialnega porekla navedenega blaga opustili navedbo o znesku uvoznih dajatev.

(¹) UL C 282, 21.11.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Baranya Megyei Bíróság – Republika Madžarska) – Pannon Gép Centrum Kft proti APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Zadeva C-368/09) (¹)

(„Šesta direktiva o DDV — Direktiva 2006/112/ES — Pravica do odbitka vstopnega davka — Nacionalna ureditev, v skladu s katero se napačna navedba na računu kaznuje z izgubo pravice do odbitka“)

(2010/C 246/18)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Baranya Megyei Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pannon Gép Centrum Kft

Tožena stranka: Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Predmet

Prdlog za sprejetje predhodne odločbe – Baranya Megyei Bíróság – Razlaga členov 17(1), 18(1) in 22(3)(a) in (b) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) in Direktive Sveta 2001/115/ES z dne 20. decembra 2001 o spremembi Direktive 77/388/EGS z namenom poenostavitve, modernizacije in usklajevanja pogojev določenih za izdajanje računov v zvezi z davkom na dodano (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 9, zvezek 1, str. 352) – Izguba pravice do odbitka prejemnika storitev zaradi napake pri datumu končanja del, ki ga je navedel ponudnik storitev na računu, ki ga je izdal – Nacionalna ureditev, v skladu s katero se kaznuje vsakršna obličnostna napaka z izgubo pravice do odbitka

Izrek

Člene 167, 178(a), 220, točka 1, in 226 Direktive Sveta 2006/112 z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi oziroma praksi, na podlagi katere nacionalni organi davčnemu zavezancu ne priznajo pravice, da od zneska DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije znesek dolgovanega ali plačanega davka za storitve, ki so bile zanj opravljene, z utemeljitvijo, da je prvotni račun, ki ga je imel ob odbitku, vseboval napačen datum končanja opravljenih storitev in da račun, ki je bil pozneje popravljen, in dobropis, s katerim se je razveljavil prvotni račun, nista bila zaporedno oštevilčena, če so materialni pogoji za odbitek izpolnjeni in je davčni zavezanec davčnemu organu pred sprejetjem odločbe predložil popravljen račun, na katerem je naveden pravilen datum, ko je bilo navedeno opravljanje storitev končano, čeprav ta račun in dobropis, s katerim je prvotni račun razveljavljen, nista zaporedno oštevilčena.

(¹) UL C 11, 16.01.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti Isaac International Limited

(Zadeva C-371/09) (¹)

(Uredba (EGS) št. 2913/92 — Carinski zakonik — Člen 212a — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Člen 292 — Uredba (ES) št. 88/97 — Člen 14 — Protidampinška dajatev — Okvirji koles)

(2010/C 246/19)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tožena stranka: Isaac International Limited

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - High Court of Justice (Chancery Division) – Razlaga člena 14(c) Uredbe Komisije (ES) št. 88/97 z dne 20. januarja 1997 o dovoljenju za oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, uvedene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2474/93 in razširjene z Uredbo Sveta (ES) št. 71/97 o protidampinški dajatvi (UL L 17, str. 17) – Razlaga člena 292(3) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) – Razlaga člena 212(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 (UL L 302, str. 1) – Protidampinška dajatev na kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Pogoji za oprostitev na uvoz nekaterih glavnih delov za kolesa – Pridobitev dovoljenja za posebno uporabo – Uvoznik ni pridobil potrebnega dovoljenja, ker ni preveril pogojev iz člena 14(c) Uredbe št. 88/97 in člena 292(3) Uredbe št. 2451/93 – Pojem očitna malomarnost

Izrek

1. Postopek, določen v členu 292(3) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1602/2000 z dne 24. julija 2000, ne more biti uporabljen kot dovoljenje uvozniku – ki je ustanovljen v dveh državah članicah, v katerih opravlja svojo dejavnost in uvažava blago v prvo državo članico z namenom takojšnjega odpošiljanja v drugo državo članico – da je lahko deležen oprostitve od protidampinške dajatve na podlagi člena 14(c) Uredbe Komisije (ES) št. 88/97 z dne 20. januarja 1997 o dovoljenju za oprostitev plačila uvozne dajatve na uvoz nekaterih delov za kolesa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, uvedene z Uredbo Sveta (EGS) št. 2474/93 in razširjene z Uredbo Sveta (ES) št. 71/97 o protidampinški dajatvi.
2. Na podlagi člena 212a Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, ni mogoča odobritev oprostitve od protidampinške dajatve uvozniku, ki nima predhodnega dovoljenja, da je lahko deležen take oprostitve od dajatve na podlagi člena 14(c) Uredbe št. 88/97.

(¹) UL C 267, 07.11.2009.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de commerce de Bruxelles – Belgija) – Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (stečajna upraviteljica Agenor SA) proti Evropski skupnosti

(Zadeva C-377/09) ⁽¹⁾

(Člena 235 ES in 288, drugi odstavek, ES — Pristojnost Sodišča za odločanje o tožbi iz naslova nepogodbene odgovornosti, vloženi zoper Evropsko skupnost — Tožba za poravnavo dolgov družbe v smislu člena 530(1) belgijskega zakonika o gospodarskih družbah — Tožba, ki jo je stečajni upravitelj delniške družbe vložil zoper Evropsko skupnost — Pristojnost nacionalnih sodišč za odločanje o takšni tožbi)

(2010/C 246/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de commerce de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Françoise-Eléonor Hanssens-Ensch (stečajna upraviteljica Agenor SA)

Tožena stranka: Evropska skupnost

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal de commerce de Bruxelles – Razlaga člena 288, drugi odstavek, Pogodbe ES – Odškodninska tožba, ki jo je stečajni upravitelj vložil proti Evropski komisiji zaradi hude in resne napake, ki naj bi jo ta storila pri *de facto* upravljanju gospodarske družbe in ki je pripomogla k njenemu stečaju – Pristojnost Sodišča za odločanje o tožbi za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti, ki temelji na uporabi nacionalnih določb, ki urejajo stečajni postopek

Izrek

Tožba zoper Evropsko skupnost iz naslova nepogodbene odgovornosti, tudi če temelji na nacionalni zakonodaji, s katero je določena posebna pravna ureditev, ki se razlikuje od splošne ureditve zadevne države članice na področju civilne odgovornosti, v skladu s členom 235 ES v povezavi s členom 288, drugi odstavek, ES ne spada v pristojnost nacionalnih sodišč.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-512/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/66/ES — Baterije in akumulatorji ter odpadne baterije in akumulatorji — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2010/C 246/21)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: I. Dimitriou in A. Margeli, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnik: N. Dafniou, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države - Nesprejetje zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, str. 1)

Izrek

1. Helenska Republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 312, 19.12.2009.

⁽¹⁾ UL C 37, 13.02.2010.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-513/09) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/66/ES —
Baterije in akumulatorji ter odpadne baterije in akumulatorji
— Nesprejetje v predpisanem roku)**

(2010/C 246/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Peere in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnik: T. Materne, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma opustitev sporočitve, v predpisanem roku, predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, str. 1)

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS, v predpisanem roku, ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 37, 13.2.2010.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 –
Evropska komisija proti Republiki Estoniji**(Zadeva C-515/09) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/21/ES —
Ravnanje z odpadki iz ekstraktivne dejavnosti — Neprenos v
predpisanem roku)**

(2010/C 246/23)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in K. Saaremäel-Stoilov, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija (zastopnik: L. Uibo, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje, v predpisanem roku, predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 102, str. 15).

Izrek

1. Republika Estonija, s tem da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/E, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Republiki Estoniji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 13.3.2010.

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 29. julija 2010 –
Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji**(Zadeva C-6/10) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/46/ES —
Pravo družb — Letni računovodski izkazi in konsolidirani
računovodski izkazi družb — Neopravljen prenos ali
nesporočitev nacionalnih ukrepov za prenos)**

(2010/C 246/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: M. Jacobs in J.-C. Halleux, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje ali nesporočitev vseh predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 224, str. 1), v predpisanem roku

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da v predpisanem roku ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic, ni izpolnila obveznosti na podlagi te direktive.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.03.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 15. julija 2010 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-8/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/46/ES — Letni in konsolidirani računovodski izkazi družb — Nepopoln prenos v predpisanem roku)

(2010/C 246/25)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in L. de Schietere de Lophem, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje oziroma nesporočitev vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 224, str. 1), v predpisanem roku

Izrek

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic, ni izpolnilo svojih obveznosti iz te direktive.

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.03.2010.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-19/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Uredbi (ES) št. 273/2004 in 111/2005 — Predhodne sestavine pri prepovedanih drogah — Nadzor in spremljanje znotraj Unije — Nadzor trgovine med Unijo in tretjimi državami — Sankcije)

(2010/C 246/26)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in S. Mortoni, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, zastopnik in S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 12 Uredbe (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah (UL L 47, str. 1) in s členom 31 Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami (UL 2005 L 22, str. 1), v predpisanem roku

Izrek

1. Italijanska republika, s tem da ni sprejela nacionalnih ukrepov, potrebnih za izvajanje, prvič, člena 12 Uredbe (ES) št. 273/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah in, drugič, člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 111/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami, ni izpolnila obveznosti iz navedenih uredb.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 29. julija 2010 –
Evropska komisija proti Francoski republiki**

(Zadeva C-35/10) (¹)

**(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2006/21/ES —
Varstvo okolja — Ravnanje z odpadki — Izkopavanje rude —
Nesprejetje v predpisanem roku)**

(2010/C 246/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in J. Sénchal, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in S. Menez, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje vseh predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L 102, str. 15), v predpisanem roku

Izrek

1. Francoska republika, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih potrebnih predpisov za uskladitev z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 80, 27.3.2010.

**Pritožba, ki jo je Centre de Coordination Carrefour SNC
21. maja 2010 vložil zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi
senat) z dne 18. marca 2010 v zadevi T-94/08, Centre de
Coordination Carrefour proti Komisiji**

(Zadeva C-254/10 P)

(2010/C 246/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Centre de Coordination Carrefour SNC (zastopniki: X. Clarebout, C. Docclo in M. Pittie, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

— Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno,

— izpodbijana sodba naj se zato razveljavi,

— in zato naj se:

— bodisi zadeva vrne Splošnemu sodišču, da o njej ponovno odloči;

— bodisi o njej dokončno odloči in ugotovi predlogom tožeče stranke na prvi stopnji, sporna odločba pa naj se razglasi za nično ⁽¹⁾;

— Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev svoje pritožbe pritožnica navaja pet razlogov.

S prvim razlogom pritožnica navaja, da Splošno sodišče ni spoštovalo obveznosti obrazložitve, ker je odločilo, da pritožnica nima pravnega interesa za vložitev sporne odločbe, ker nima veljavnega dovoljenja, ki se zahteva po belgijskem pravu, in da dopustnost njene tožbe ni bila odvisna od obstoja veljavnega dovoljenja. Taka obrazložitev je torej protislovna, saj Splošno sodišče ne more hkrati razsoditi, da ni pravnega interesa zaradi neobstoja veljavnega dovoljenja in da tako dovoljenje ni pomembno za presojo, ali je tožba dopustna.

V drugem predlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, kot so mu bila predstavljena, ker ni upoštevalo sistematike belgijske zakonodaje glede centrov za usklajevanje, ker je zmotno razlagalo kraljevi odlok št. 187 z dne 30. decembra 1982 o ustanovitvi centrov za usklajevanje ⁽²⁾, ker je izkrivilo njegovo vsebino in ker ni upoštevalo hierarhije virov belgijskega prava. Zadevni belgijski odlok je v bistvu odlok s posebno močjo, ki je v belgijskem pravu pravno enakovreden zakonu in se ga še vedno uporablja za pritožnico, ki ima zato dovoljenje za obdobje deset let.

V tretjem predlogu pritožnica navaja, da je Splošno sodišče kršilo pravnomočnost sodbe Sodišča z dne 22. junija 2006 v zadevi Belgija in Forum 187 proti Komisiji (C-182/03 in C-217/03) v delu, v katerem je menilo, da je bil učinek razglasitve sporne odločbe s to sodbo prepovedati podaljšanja veljavnosti dovoljenj centrom za usklajevanje od vročitve sporne odločbe. Vendar pa je bila sporna odločba s sodbo Sodišča razglašena za nično prav zato, ker ni bilo ustreznih prehodnih obdobij za centre za usklajevanje, katerih zahteva za podaljšanje veljavnosti je na dan te vročitve bila vložena, vendar o njej še ni bilo odločeno, ali katerih dovoljenje je poteklo na dan vročitve sporne odločbe ali malo pred njim.

V četrtem razlogu pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je narobe razlagalo pojem pravnega interesa, ker je odločilo, da tožba, ki jo je vložila pritožnica, slednji – če bi z njo uspela – ne bi prinesla koristi, ker ni gotovo, ali bi belgijski organi ob razgla-

sitvi ničnosti izpodbijane odločbe priznali ohranitev statusa pritožnice kot centra za usklajevanje po 31. decembru 2005. Na eni strani belgijski organi v obravnavanem primeru nimajo nobene možnosti proste presoje, saj se dovoljenje dodeli za deset let, če so izpolnjeni pogoji iz kraljevega odloka št. 187. Na drugi strani je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi samo ugotovilo, da belgijski organi niso izključili možnosti, da tožeča stranka koristi zadevni režim tudi po 31. decembru 2005, in da so se odločili, da zanjo ne bodo uporabili sankcije, dokler ne bo dokončno odločeno o njeni tožbi.

V petem, in s tem zadnjem razlogu, pritožnica nazadnje navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da začasni ukrep ne more učinkovati retroaktivno. Ni namreč redko, zlasti ne na davčnem področju, da prehodno obdobje začne teči na nek predhodni datum.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2008/283/ES z dne 13. novembra 2007 o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji, in o spremembi Odločbe 2003/757/ES (UL 2008, L 90, str. 7).

⁽²⁾ Moniteur belge z dne 13. januarja 1983, str. 502.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. maja 2010 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Döhler Neuenkirchen GmbH proti Hauptzollamt Oldenburg

(Zadeva C-262/10)

(2010/C 246/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Döhler Neuenkirchen GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Oldenburg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 204(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾ razlagati tako, da se nanaša tudi na neizpolnitev takšnih dolžnosti, ki jih je treba izpolniti šele po koncu uvedenega carinskega postopka, tako da v zvezi z blagom, ki se je uvozilo v okviru postopka aktivnega oplemenitenja po odloženem sistemu in je bilo pravočasno deloma izvoženo, kršitev dolžnosti, da se nadzornemu uradu predloži obračun zaključka v roku 30 dni po izteku roka za konec postopka, vodi do nastanka carinskega dolga za celotno uvoženo blago, za katero je treba narediti obračun, če niso izpolnjene predpostavke iz člena 859, točka 9, Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽²⁾ o carinskem zakoniku Skupnosti, v različici, kakor je bila spremenjena s členom 1, točka 30(b), Uredbe Komisije (ES) št. 993/2001 ⁽³⁾ z dne 4. maja 2001?

⁽¹⁾ UL L 302, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti; UL L 253, str. 1.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 993/2001 z dne 4. maja 2001 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti; UL L 141, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. junija 2010 vložilo Hoge Raad der Nederlanden – Residex Capital IV CV proti Gemeente Rotterdam

(Zadeva C-275/10)

(2010/C 246/30)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Residex Capital IV CV

Tožena stranka: Gemeente Rotterdam

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so nacionalna sodišča v skladu s členom 88(3), zadnji stavek, ES (postal člen 108(3) PDEU) v primeru, kot je ta – v

katerem je bil nezakonit ukrep pomoči izvršen tako, da je na podlagi prevzema poročila v razmerju do posojilodajalca posojiljemalec dobil posojilo, ki mu v običajnih tržnih razmerah ne bi bilo dano na razpolago – dolžna ali pa vsaj pooblaščen, da razveljavijo poročilo ex tunc, tudi če to hkrati ne vodi do odprave posojila, ki je bilo dodeljeno na podlagi tega poročila?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Handelsgericht Wien (Avstrija) 3. junija 2010 – Martin Luksan proti Petrusu van der Letu

(Zadeva C-277/10)

(2010/C 246/31)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martin Luksan

Tožena stranka: Petrus van der Let

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe prava Evropske unije glede avtorske in sorodnih pravic, zlasti določbe člena 2(2), (5) in (6) Direktive 92/100/EGS ⁽¹⁾, člena 1(5) Direktive 93/83/EGS ⁽²⁾ in člena 2(1) Direktive 2006/116/ES ⁽³⁾ v povezavi s členom 4 Direktive 92/100/EGS, členom 2 Direktive 93/83/EGS in členi 2, 3 in 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES ⁽⁴⁾, razlagati tako, da pravice izkoriščanja, kot so reprodukcija, pravica radiodifuznega oddajanja po satelitu in druge priobčitve javnosti v obliki dajanja na voljo javnosti, vsekakor pripadajo neposredno na podlagi zakona (originarno) glavnemu režiserju kinematografskega ali avdiovizualnega dela ali dodatnim osebam, ki jih je zakonodajalec države članice določil kot avtorje filma, in ne neposredno (originarno) in izključno filmskemu producentu; ali zakoni držav članic, ki pravice do izkoriščanja avtorskega dela na podlagi zakona neposredno (originarno) in izključno dodelijo filmskemu producentu, nasprotujejo pravi Evropske unije?

Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 1:

2a. Ali je na podlagi prava Evropske unije zakonodajalcu države članice tudi v zvezi z drugimi pravicami, kot sta pravica dajanja v najem in pravica posojanja, prepuščeno, da predvidi zakonsko domnevo v korist prenosa takšnih pravic na filmskega producenta za pravice izkoriščanja v smislu člena točke 1, ki pripadajo glavnemu režiserju kinematografskega ali avdiovizualnega dela ali dodatnim avtorjem filma, ki jih je določil zakonodajalec države članice, in ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora upoštevati pogoje iz člena 2(5) in (6) Direktive 92/100/EGS v povezavi s členom 4 te direktive?

2b. Ali je treba originarno imetništvo glavnega režiserja kinematografskega ali avdiovizualnega dela ali dodatnih avtorjev filma, ki jih je določil zakonodajalec države članice, uporabljati tudi za pravice do pravičnega nadomestila, ki jih je priznal zakonodajalec države članice, kot je tako imenovano nadomestilo za prazne nosilce zvoka ali slike v skladu s členom 42b avstrijskega Urheberrechtsgesetz (zvezni zakon o avtorski pravici na literarnih in umetniških delih in o sorodnih pravicah, v nadaljevanju: UrhG), oziroma za pravice do pravičnega nadomestila v smislu člena 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES?

Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 2b.:

3. Ali je zakonodajalcu države članice na podlagi prava Evropske unije prepuščeno, da predvidi glede pravic v smislu točke 2, ki pripadajo glavnemu režiserju kinematografskega ali avdiovizualnega dela ali dodatnim avtorjem filma, ki jih je določil zakonodajalec države članice, zakonsko domnevo v korist prenosa takšnih pravic do plačila nadomestila na filmskega producenta in ali je treba ob pritrdilnem odgovoru upoštevati pogoje iz člena 2(5) in (6) Direktive 92/100/EGS v povezavi s členom 4 te direktive?

Ob pritrdilnem odgovoru na vprašanje 3:

4. Ali je v skladu z zgoraj navedenimi določbami prava Evropske unije na področju avtorske pravice in sorodnih pravic ureditev iz zakona države članice, v skladu s katero se glavnemu režiserju kinematografskega ali avdiovizualnega dela ali dodatnim avtorjem filma, ki jih je določil zakonodajalec države članice, sicer prizna pravico do polovice zakonske

pravice do plačila nadomestila, pri čemer se v zvezi s to pravico lahko dogovori kaj drugega in zaradi tega ni neodpovedljiva?

(¹) Direktiva Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine (UL L 346, str. 61).

(²) Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL L 248, str. 15).

(³) Direktiva 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic (Kodificirana različica) (UL L 372, str. 12).

(⁴) Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. junija 2010 – Telefónica de España S.A. proti Administración del Estado

(Zadeva C-284/10)

(2010/C 246/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telefónica de España S.A.

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva 97/13/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošne avtorizacije in posamična dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev, zlasti njen člen 6, dopušča, da države članice imetniku splošne avtorizacije naložijo plačilo letne pristojbine, izračunane na podlagi odstotka bruto dohodkov iz dejavnosti, obračunanih v zadevnem letu, ki ne sme preseči 2 % in je namenjena kritju stroškov – vključno s stroški upravljanja – ki nastanejo organu za telekomunikacijo zaradi izvajanja ureditve o dovoljenjih in splošnih avtorizacijah, kakor je določeno v členu 71 zakona 11/1998 z dne 24. aprila o telekomunikacijah?

(¹) UL L 117, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. junija 2010 vložilo Tribunal Supremo (Španija) – Campsa Estaciones de Servicio S.A. proti Administración del Estado

(Zadeva C-285/10)

(2010/C 246/33)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Campsa Estaciones de Servicio S.A.

Tožena stranka: Administración del Estado

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS ⁽¹⁾ z dne 17. maja 1977 državam članicam dopuščala, da za transakcije med povezanimi strankami, kadar je dogovorjena cena znatno nižja od običajne tržne cene, določijo davčno osnovo, ki je drugačna od tiste, ki jo je določal člen 11(A)(1)(a) na splošno, in sicer plačilo, z razširitvijo uporabe pravil glede lastne porabe blaga in storitev (kot je določal člen 79(5) zakona o DDV, preden je bil spremenjen z zakonom 36/2006 z dne 29. novembra), brez upoštevanja posebnega postopka, ki ga je predvideval člen 27 navedene direktive za pridobitev dovoljenja o odstopanju od splošnega pravila, ki ga je Španija pridobila šele z Odločbo Sveta z dne 15. maja 2006?

⁽¹⁾ o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero. UL L 145, str. 1. EE 09/01, str. 54.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank van Koophandel te Dendermonde (Belgija) 2. junija 2010 – Wamo BVBA proti JBC NV in Modemakers Fashion NV

(Zadeva C-288/10)

(2010/C 246/34)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van Koophandel te Dendermonde

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wamo BVBA

Toženi stranki: JBC NV

Modemakders Fashion NV

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva 2005/29/ES ⁽¹⁾ z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 53 Wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument (zakon z dne 14. julija 1991 o poslovnih praksah ter seznanjenosti in varstvu potrošnikov), ki prepoveduje napovedi cenovnih znižanj in namige o tem med natančno določenimi obdobji?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22).

Pritožba, ki jo je 10. junija 2010 vložila družba European Dynamics SA zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 19. marca 2010 v zadevi T-50/05: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti Evropski komisiji

(Zadeva C-289/10 P)

(2010/C 246/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: European Dynamics SA (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— sodbo Splošnega sodišča razveljavi;

— odločbo Komisije (generalni direktorat za obdavčenje in carinsko unijo) o nesprejetju ponudbe pritožnice v okviru naročila TAXUD/2004/AO-004, imenovanega „Specifikacija, razvoj, vzdrževanje in podpora telematskih sistemov za nadzor pretoka trošarinskih izdelkov znotraj Evropske skupnosti v okviru ureditve odloga trošarin (EMCS-DEV)“ (UL 2004/S 139-118603), in o oddaji naročila drugemu ponudniku razglasi za nično;

— Komisiji naloži plačilo pravnih in drugih stroškov pritožnice, vključno s stroški postopka na prvi stopnji, tudi če bo ta pritožba zavrnjena, in stroškov te pritožbe, če bo ta sprejeta.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je izpodbijano sodbo treba razveljaviti iz teh razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je z zavrnitvijo trditev pritožnice, da ji nista bili dani na voljo dve vrsti tehničnih informacij, potrebni za pripravo ponudb v okviru zadevnega naročila, in sicer natančne specifikacije EMCS in izvirne kode, načrt in tehnična dokumentacija glede NCTS, sprejelo napačno razlago člena 89(1) finančne uredbe in načel enakega obravnavanja, prepovedi diskriminacije, preglednosti in svobodne konkurence in tako napačno uporabilo pravo.

Drugič, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da bi pritožnica na podlagi obrazložitve Komisije lahko uveljavljala svoje pravice, napačno uporabilo pravo. Natančneje, SS je napačno ugotovilo, da je GD TAXUD pritožnici posredoval zadostne informacije, na podlagi katerih „bi ta lahko uveljavljala svoje pravice, SS pa izvedlo svoj nadzor“.

Tretjič, Splošno sodišče je storilo napako v točkah od 102 do 116 sodb, ker je menilo, da pritožnica ni utemeljila svoje trditve, da so bila merila za oddajo „nejasna in subjektivna“. Tožeča stranka zlasti ob upoštevanju popolne nejasnosti glede obsega dela in stopnje verjetnosti ponovne uporabe NCTS, ki jo je zahteval naročnik, meni, da sta bila kršena člen 97(1) finančne uredbe in člen 17(1) Direktive 92/50 ⁽¹⁾.

Nazadnje, pritožnica meni, da je Splošno sodišče s tem, da je glede tožbenega razloga očitne napake pri presoji navedlo, da so

trditve pritožnice ostale v okvirih splošnih navedb in da zato pritožnica ni dokazala, ali in kako so domnevne napake vplivale na končno oceno ponudbe, napačno uporabilo pravo.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev, UL L 209, 24.7.1992, str. 1.

Tožba, vložena 16. junija 2010 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-301/10)

(2010/C 246/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Pardo Quintillán in A.-A. Gilly, zastopnika)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlog tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska s tem, da v Whitburnu ter v Becktonu in Crossnessu v Londonu ni zagotovilo ustreznih kanalizacijskih sistemov v skladu s členom 3(1) in (2) ter Prilogo I(A) k Direktivi Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (91/271/EGS) ⁽¹⁾ in ustrezne obdelave odpadnih voda v čistilnih napravah v Becktonu, Crossnessu in Mogdenu v Londonu v skladu s členoma 4(1) in (3) in 10 ter Priloge I(B) k Direktivi, ni izpolnilo obveznosti iz teh določb;

— Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Združeno kraljestvo mora v skladu s členom 3(1) in (2) ter Prilogo I(A) k Direktivi Sveta 91/271/EGS najkasneje do 31. decembra 2000 za vse aglomeracije s populacijskim ekvivalentom nad 15 000 zagotoviti kanalizacijske sisteme, ki morajo zadostiti zahtevam iz Priloge I(A) k Direktivi. Združeno kraljestvo mora v skladu s členom 4(1) in (3) ter Prilogo I(B) k tej direktivi tudi zagotoviti, da bo najkasneje do 31. decembra 2000 za vse izpuste iz aglomeracij s populacijskim ekvivalentom večjim od 15 000 komunalna odpadna voda, ki vstopa v kanalizacijske sisteme, pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali primerljivem postopku, ter zagotoviti, da bodo izpusti iz komunalnih čistilnih naprav izpolnjevali zahteve glede izpustov iz komunalnih čistilnih naprav v sprejemne vode.

Ker ima Združeno kraljestvo na londonskem območju skupen kanalizacijski sistem za komunalne odpadne vode in za deževnico, mora biti ta sistem načrtovan tako, da zagotavlja, da se te vode zbirajo in odvajajo na čiščenje v skladu z zahtevami iz Direktive. Združeno kraljestvo ni zagotovilo, da so kanalizacijski sistemi načrtovani in zgrajeni tako, da se v njih zbira vsa komunalna odpadna voda, ki nastane v aglomeracijah, katerim so namenjeni, in da se to vodo odvaja na čiščenje. Zmogljivost kanalizacijskega sistema bi morala upoštevati naravne podnebne razmere in sezonske spremembe. Združeno kraljestvo je s tem, da v Londonu in Whitburnu ni zagotovilo ustreznih kanalizacijskih sistemov in čistilnih naprav ter da je dovolilo, da se čezmerne količine neobdelane odpadne vode izpustijo v okolje brez obdelave, kršilo zahteve iz Direktive.

(¹) UL L 135, str. 40.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 21. junija 2010 – Administración General del Estado proti Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Zadeva C-303/10)

(2010/C 246/37)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijski pritožnik: Administración General del Estado

Druga stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba dikcijo „na področju prevoza oseb in blaga po železnici“ iz člena 8(2)(c) Direktive Sveta 92/81/EGS o uskladitvi trošarinskih struktur za mineralna olja, da bi se opredelila oprostitve, ki jo lahko določijo države članice na tem področju, razlagati restriktivno in upoštevati njen dobesedni pomen ali pa je, nasprotno, treba uporabiti široko razlago, ki oprostitve razširja na pogonsko gorivo, ki se uporablja za mehanizacijo, ki vozi po tirih in se uporablja za vzdrževanje železniške infrastrukture?

Tožba, vložena 22. junija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-304/10)

(2010/C 246/38)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Wilderspin in D. Milanowska)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da je Republika Poljska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2004/82/ES z dne 29. aprila 2004 o dolžnosti prevoznikov, da posredujejo podatke o potnikih (¹), in vsekakor s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 7 te direktive;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2004/82 se je iztekel 5. septembra 2006.

⁽¹⁾ UL L 261, str. 24.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložila The Appointed Person by the Lord Chancellor (Združeno kraljestvo) 28. junija 2010 – The Chartered Institute of Patent Attorneys proti Registrar of Trade Marks

(Zadeva C-307/10)

(2010/C 246/39)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

The Appointed Person by the Lord Chancellor

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Tožena stranka: Registrar of Trade Marks

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je:

1. treba različno blago ali storitve, ki jih vključuje znamka, označiti s posebno stopnjo jasnosti in natančnosti, in če je treba, s kakšno?
2. za označitev različnega blaga ali storitev, ki jih vključuje prijava znamke, dovoljeno uporabljati splošno besedilo naslovov razredov mednarodne klasifikacije proizvodov in storitev, ki je bila oblikovana na podlagi Nicejskega aranžmaja z dne 15. junija 1957 (kakor je bil občasno revidiran in spremenjen)?
3. je treba oziroma je dovoljeno tako uporabo splošnega besedila naslov razredov navedene mednarodne klasifikacije proizvodov in storitev razlagati v skladu s Sporočilom št. 4/03 predsednika Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 16. junija 2003 (UL UUNT, str. 1647)?

Pritožba, ki jo je 29. junija 2010 vložila Union Investment Privatfonds GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-392/06, Union Investment Privatfonds GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli); druga stranka v postopku: Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Zadeva C-308/10 P)

(2010/C 246/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Union Investment Privatfonds GmbH (zastopnik: J. Zindel, odvetnik)

Drugi stranki v postopku:

— Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

— Unicre-Cartão International De Crédito SA

Predloga

Pritožnica predlaga,

1. naj se sodba Splošnega sodišča z dne 27. aprila 2010 v zadevi T-392/06 razveljavi;
2. naj se odločba odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 10. oktobra 2006 – R 442/2004-2 – razglasi za nično in naj se ugotovi ugovorom pritožnice zoper registracijo znamke Skupnosti 1871896 „unibanco“.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V pritožbi se očita napačna uporaba člena 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94. Splošno sodišče naj bi nepravilno ugotovilo, da je pritožnica prepozno predložila dokaze o uporabi znamke, navedene v postopku z ugovorom. Poleg tega naj diskrecijska presoja, ki se zahteva v členu 74(2) Uredbe (ES) št. 40/94, s strani odbora za pritožbe UUNT ne bi bila v skladu z zahtevami, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul (C-29/05 P).

Pravilna diskrecijska presoja bi morala pripeljati do tega, da bi bilo treba dokaze pritožnice o uporabi znamke, navajane v postopku z ugovorom, upoštevati tudi takrat, ko so bili dejansko predloženi prepozno. Do zavlačevanja postopka zaradi presoje dokazov ne bi prišlo, saj naj bi oddelek za ugovore UUNT odločil šele 15 mesecev po predložitvi dokazov. Dokazi naj bi bili tudi neposredno upoštevni s pravnega vidika. Poleg tega naj bi nepravilni dopisi oddelka za ugovore UUNT prispevali k temu, da je pritožnica predložila dokaze šele po izteku roka.

Splošno sodišče naj dalje ne bi presojalo ugotovitve oddelka za ugovore UUNT, da so stranke predložile svoje trditve in dokaze v predpisanih rokih. Oddelek za ugovore UUNT naj tako ne bi štel, da je šlo za zamudo. Posledično naj odbor za pritožbe UUNT ni mogel šteti, da je šlo za zamudo. Odbor za pritožbe bi moral, nasprotno, preizkusiti predložen dokazni material.

Niti odbor za pritožbe niti Splošno sodišče naj ne bi mogla nadomestiti neobstoječo diskrecijsko presojo oddelka za ugovore UUNT. Ker se diskrecijske pravice ni izvajalo, bi moral odbor za pritožbe vrniti zadevo oddelku za ugovore v skladu s členom 62(2) Uredbe (ES) št. 40/94.

Poleg tega naj pritožnica ne bi prepozno predložila dokazov o uporabi znamke, navajane v postopku z ugovorom, iz več razlogov. Prvič, dnevne objave na finančnih straneh medregionalnih časopisov, ki naj bi dokazovale uporabo znamk, navajanih v postopku z ugovorom, in ostale družine znamk z omembo investicijskih skladov pritožnice, naj bi bile splošno znana dejstva. UUNT bi jih moral upoštevati po uradni dolžnosti. Drugič, prijaviteljica znamke naj ne bi izpodbijala uporabo znamk, navajanih v postopku z ugovorom, in ostale družine znamk. Tretjič, oddelek za ugovore UUNT naj bi napačno uporabilo pravo s tem, ko je pritožnici preprečilo, da predloži nadaljnje dokaze o uporabi znamke. UUNT naj bi namreč pritožnici sporočil, da lahko poda stališča le k trditvam prijaviteljice. Novih dokazov naj UUNT ne bi upošteval. Torej je bilo nepomembno, če je pritožnica predložila nove dokaze o uporabi ali ne. Četrtič, roki naj bi bili nedopustno skrajšani. V zvezi s tem naj UUNT ne bi upošteval niti Pravila 80 izvedbene uredbe 2868/95.

Tožba, vložena 29. junija 2010 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-311/10)

(2010/C 246/41)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Zavvos in Ł. Habiak)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Republika Poljska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) ⁽¹⁾, ali vsekakor o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti na podlagi te direktive;

— Republiki Poljski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/46 se je iztekel 29. aprila 2009.

⁽¹⁾ UL L 263, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Liège (Belgija) 30. junija 2010 – Hubert Pagnoul proti državi Belgiji – SPF Finances

(Zadeva C-314/10)

(2010/C 246/42)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hubert Pagnoul

Tožena stranka: država Belgija – SPF Finances

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 6 naslova I „Skupne določbe“ Lizbonske pogodbe z dne 13. decembra 2007, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, podpisano v Maastrichtu 7. februarja 1992, in ki je začela veljati 1. decembra 2009 (v katerem so večinoma povzete določbe, ki so bile v členu 6 naslova I Pogodbe o Evropski uniji, podpisane v Maastrichtu 7. februarja 1992, ki je začela veljati 1. novembra 1993), in člen 234 (prej člen 177) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES) z dne 25. marca 1957 po eni strani in/ali člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah z dne 7. decembra 2000 po drugi strani nasprotujejo temu, da je z nacionalnim zakonom, kot je zakon z dne 12. julija 2009 o spremembi člena 26 posebnega zakona z dne 6. januarja 1989 o Cour d'arbitrage ⁽¹⁾, določeno, da mora nacionalno sodišče zadevo predhodno predložiti Cour constitutionnelle, če ugotovi, da je državljanu, davčnemu zavezanцу, odvzeto učinkovito sodno varstvo, zagotovljeno s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključene v pravo Skupnosti, z drugim nacionalnim zakonom oziroma s členom 49 programskega zakona z dne 9. julija 2004, ne da bi to sodišče lahko takoj zagotovilo neposredno uporabo prava Skupnosti v sporu, o katerem odloča, in lahko še izvaja nadzor skladnosti z ustavo, če je Cour constitutionnelle priznalo združljivost nacionalnega zakona s temeljnimi pravicami, zagotovljenimi z naslovom II ustave?

⁽¹⁾ Moniteur belge z dne 31. julija 2009, str. 51617.

Pritožba, ki jo je 2. julija 2010 vložila Union Investment Privatfonds GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2010 v združenih zadevah T-303/06 in T-337/06, UniCredito Italiano SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Union Investment Privatfonds GmbH

(Zadeva C-317/10 P)

(2010/C 246/43)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Union Investment Privatfonds GmbH (zastopnik: J. Zindel, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: UniCredito Italiano SpA in Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Predlogi

— Sodba z dne 27. aprila 2010 v združenih zadevah T-303/06 in T-337/06 naj se v celoti razveljavi;

— tožbi naj se zavrneta;

— odločba odbora za pritožbe UUNT z dne 5. septembra 2006 v zadevi R 156/2005-2 naj se razveljavi in naj se ugotovi ugovorom intervenientke zoper registracijo znamke Skupnosti 2 236 164 „UNIWEB“ za storitev „nepremičninskih poslov“;

— odločba odbora za pritožbe UUNT z dne 25. septembra 2006 v zadevi R 502/2005-2 naj se razveljavi in naj se ugotovi ugovorom intervenientke zoper registracijo znamke Skupnosti 2 330 066 „UniCredit Wealth Management“ za storitev „nepremičninskih poslov“.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pri izpodbijanju se navaja napačna uporaba člena 8(1)(b), zadnja vrstica, Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾. Poleg tega pritožnica trdi, da je bila izpodbijana odločba sprejeta na podlagi nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja, ki deloma ne ustreza dejstvom.

Splošno sodišče – napačno in v nasprotju z UUNT, ki je v bistvu ugodil pritožbama pritožnice – ni priznalo, da znamki, ki sta predmet postopka, spadata v veliko družino znamk. Pritožnica trdi, da je za vse znamke, ki spadajo v navedeno družino, značilen skupen začetni zlog, ki je brez presledka združena s pojmom s področja investicij. Tudi znamke tožeče stranke vsebujejo enake razlikovalne znake te vrste. S potvorenjem dejanskega stanja je Splošno sodišče sklenilo, da se nasprotujoče si znamke strukturno razlikujejo, saj je v znamkah tožeče stranke začetni zlog združen s sestavnim delom v angleškem jeziku, medtem ko je v znamkah pritožnice ta začetni znak združen s delom v nemškem jeziku. Vendar Splošno sodišče ni ustrezno upoštevalo dejstva, da je treba pri uporabi člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 zaradi vključenosti v družino znamk upoštevati vse znamke iz družine znamk. V tem smislu pritožnica trdi, da je treba pojasniti, da tudi pritožnica uporablja sestavne dele v angleškem jeziku, zato je nasprotno stališče Splošnega sodišča objektivno napačno.

Pritožnica poleg tega trdi, da je Splošno sodišče, spet napačno, izhajalo iz predpostavke, da pritožnica znamke za poimenovanje investicijskih skladov vedno uporablja skupaj z navedbo družbe za upravljanje. To je bilo zanikano na podlagi dokazov, ki jih je pritožnica predložila že UUNT, iz česar izhaja, kot že pojasnjeno, da se ime družbe za upravljanje v časopisnih člankih in pri investicijskem svetovanju ne navaja.

Pritožnica zatrjuje, da je izpodbijana sodba pomanjkljivo obrazložena, ker ni razvidno, kako je Splošno sodišče ugotovilo zorni kot nemške javnosti, ki je odločilen za presojo verjetnosti zmede.

Ugotovitev tega zornega kota je vsekakor potrebna ob upoštevanju dejstva, da je pritožnica s predložitvijo več odločb nemškega urada za patente in znamke (DPMA) in nemških sodišč dokazala, da DPMA in nemška sodišča izhajajo iz predpostavke, da prihaja pri nemški javnosti do zmede, če tretje osebe registrirajo ali uporabljajo določene znamke, ki vsebujejo enak začetni zlog kot vrsta znamk pritožnice, za označevanje storitev v finančnem sektorju.

Nazadnje pritožnica trdi, da Splošno sodišče tako kot že UUNT ni uvidelo, da obstaja verjetnost zmede zaradi sorodnosti storitev s področja „nepremičninskih poslov“. Glede nepremičninskih skladov, ki jih označujejo znamke pritožnice, ta navaja, da se povečanje vrednosti, ki ga pričakuje vlagatelj, doseže z upravljanjem, oddajanjem, pa tudi s prodajo nepremičnin. Trdi torej, da sta tako UUNT kot Splošno sodišče izhajala iz napačne predpostavke, da je upravljanje nepremičninskega sklada omejeno na zbiranje kapitala. Ker je UUNT storitvam „nepremičninskih poslov“ pripisal le dejavnosti posredništva, ni ustrezno upoštevano dejstvo, da je pojem „nepremičninskih poslov“ veliko širši.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti – UL L 11, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. julija 2010 vložilo Cour de cassation (Belgija) – SIAT SA proti Državi Belgiji

(Zadeva C-318/10)

(2010/C 246/44)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SIAT SA

Tožena stranka: Država Belgija

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 49 Pogodbe ES v različici, ki se uporablja v tej zadevi, saj so se dejstva, zaradi katerih je nastal spor, zgodila pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra 2009, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji države članice, v kateri se plačila za storitve ne štejejo za odbitne poslovne stroške, kadar so neposredno ali posredno plačana ali dodeljena davčnemu zavezancu, ki je rezident druge države članice, ali tujemu podjetju, ki na podlagi zakonodaje države, v kateri ima sedež, ni zavezan za plačilo davka od dohodkov ali pa zanj glede zadevnih prihodkov velja veliko ugodnejša davčna ureditev od ureditve, po kateri so ti prihodki obdavčeni v državi članici, katere nacionalna zakonodaja se obravnava v tej zadevi, razen če davčni zavezanec s katerim koli pravnim sredstvom dokaže, da ustrezajo dejanskim in poštenim transakcijam in ne presegajo običajnih meja, čeprav se tak dokaz ne zahteva za možnost odbitka plačil za storitve, ki se plačajo davčnemu zavezancu, ki je rezident te države članice, tudi če ta davčni zavezanec ni zavezan za plačilo davka od dohodkov ali pa zanj velja veliko ugodnejša davčna ureditev od ureditve splošnega prava te države?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Haarlem (Nizozemska) 2. julija 2010 – X proti Inspecteur der Belastingdienst/Y

(Zadeva C-319/10)

(2010/C 246/45)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Haarlem

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Tožena stranka: Inspecteur der Belastingdienst/Y

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okviru presoje veljavnosti in/ali razlage uredb (ES) št. 535/94 ⁽¹⁾, št. 1832/2002 ⁽²⁾, št. 1871/2003 ⁽³⁾ in št. 2344/2006 ⁽⁴⁾, s katerimi je bila sprejeta in spremenjena dopolnilna opomba 7 (KN) k poglavju 2 (v upoštevnem obdobju je bila oštevilčena kot opomba 8), mogoče sklicevanje na odločbo DSB z dne 27. septembra 2005 o razlagi pojma „nasoljen“ iz tarifne številke 0210, čeprav je bila pred tem opravljena carinska deklaracija za carinski postopek „sprostitve v prosti promet“?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

Kako je treba preveriti, ali obstaja bistvena sprememba značilnosti piščančjega mesa?

3. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

(a) Ali so ob upoštevanju odločbe DSB z dne 27. septembra 2005 navedene uredbe veljavne v delu, v katerem določajo, da se meso v smislu tarifne številke 0210 šteje za „nasoljeno“, če ima skupno vsebnost soli 1,2 masnega odstotka ali več?

(b) Ali je treba navedene uredbe glede na odločbo DSB z dne 27. septembra 2005 razlagati tako, da je treba v skladu z dopolnilno opombo 7 (KN) k poglavju 2 meso z vsebnostjo soli 1,2 masnega odstotka ali več obravnavati kot bistveno spremenjeno in šteti, da je „nasoljeno“ v smislu tarifne številke 0210, in da meso z vsebnostjo soli manj kot 1,2 masnega odstotka, ki se je zaradi dodajanja soli dokazano bistveno spremenilo, ni izvzeto iz uvrstitve v tarifno številko 0210?

4. Če je odgovor na vprašanje 3(a) pritrdilen:

Kako je treba preveriti, ali je z nasoljevanjem zagotovljena dolgoročna hramba piščančjega mesa?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 535/94 z dne 9. marca 1994 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 68, str. 15).

⁽²⁾ Uredbe Komisije (ES) št. 1832/2002 z dne 1. avgusta 2002 o spremembah Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 209, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1871/2003 z dne 23. oktobra 2003 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 275, str. 5).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2344/2003 z dne 30. decembra 2003 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter Skupni carinski tarifi (UL L 346, str. 38).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Rechtbank Haarlem (Nizozemska) 2. julija 2010 – X proti
Inspecteur der Belastingdienst P**

(Zadeva C-320/10)

(2010/C 246/46)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank Haarlem

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X BV

Tožena stranka: Inspecteur der Belastingdienst P

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okviru presoje veljavnosti in/ali razlage uredb (ES) št. 535/94 ⁽¹⁾, št. 1832/2002 ⁽²⁾, št. 1871/2003 ⁽³⁾ in št. 2344/2006 ⁽⁴⁾, s katerimi je bila sprejeta in spremenjena dopolnilna opomba 7 (KN) k poglavju 2 (v upoštevnem obdobju je bila oštevilčena kot opomba 8), mogoče sklicevanje na odločbo DSB z dne 27. septembra 2005 o razlagi pojma „nasoljen“ iz tarifne številke 0210, čeprav je bila pred tem opravljena carinska deklaracija za carinski postopek „sprostitve v prosti promet“?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

Kako je treba preveriti, ali obstaja bistvena sprememba značilnosti piščančjega mesa?

3. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen:

(a) Ali so ob upoštevanju odločbe DSB z dne 27. septembra 2005 navedene uredbe veljavne v delu, v katerem določajo, da se meso v smislu tarifne številke 0210 šteje za „nasoljeno“, če ima skupno vsebnost soli 1,2 masnega odstotka ali več?

(b) Ali je treba navedene uredbe glede na odločbo DSB z dne 27. septembra 2005 razlagati tako, da je treba v skladu z dopolnilno opombo 7 (KN) k poglavju 2 meso z vsebnostjo soli 1,2 masnega odstotka ali več obravnavati kot bistveno spremenjeno in šteti, da je „nasoljeno“ v smislu tarifne številke 0210, in da meso z vsebnostjo soli manj kot 1,2 masnega odstotka, ki se je zaradi dodajanja soli dokazano bistveno spremenilo, ni izvzeto iz uvrstitve v tarifno številko 0210?

4. Če je odgovor na vprašanje 3(a) pritrdilen:

Kako je treba preveriti, ali je z nasoljevanjem zagotovljena dolgoročna hramba piščančjega mesa?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 535/94 z dne 9. marca 1994 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 68, str. 15).

⁽²⁾ Uredbe Komisije (ES) št. 1832/2002 z dne 1. avgusta 2002 o spremembah Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 209, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1871/2003 z dne 23. oktobra 2003 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 275, str. 5).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2344/2003 z dne 30. decembra 2003 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 346, str. 38).

Tožba, vložena 5. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-321/10)

(2010/C 246/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in J. Sénéchal, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za

prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) ⁽¹⁾, vsekakor pa s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2007/2/ES se je iztekel 14. maja 2009. Tožena stranka na dan vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za prenos, oziroma jih vsekakor še ni sporočila Komisiji.

⁽¹⁾ UL L 108, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) 5. julija 2010 – Medeva BV proti Comptroller-General of Patents

(Zadeva C-322/10)

(2010/C 246/48)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Medeva BV

Tožena stranka: Comptroller-General of Patents

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Z Uredbo (ES) št. 469/2009 (v nadaljevanju: Uredba) se poleg drugih ciljev, opredeljenih v uvodnih izjavah, priznava, da mora biti zagotovljeno, da vsaka država članica podeli DVC imetnikom nacionalnih ali evropskih patentov pod enakimi pogoji, kot je navedeno v uvodnih izjavah 7 in 8. Kako je ob pomanjkanju usklajenosti patentnega prava na ravni Skupnosti treba razlagati formulacijo iz člena 3(a) Uredbe „izdelek [je] varovan z veljavnim osnovnim patentom“ in katera so za to ustrezna merila?

2. Ali v primerih, kot je ta, ki vključuje zdravilo z več kot eno učinkovino, obstajajo dodatna ali drugačna merila za določitev, ali je v skladu s členom 3(a) Uredbe (ES) št. 469/2009 „izdelek varovan z veljavnim osnovnim patentom“, in če je tako, katera so ta dodatna ali drugačna merila?
3. Ali v primerih, kot je ta, v katerem gre za kombinirano cepivo, obstajajo dodatna ali drugačna merila za določitev, ali je v skladu s členom 3(a) Uredbe (ES) št. 469/2009 „izdelek varovan z veljavnim osnovnim patentom“, in če je tako, katera so ta dodatna ali drugačna merila?
4. Ali je kombinirano cepivo, ki vsebuje več antigenov, v smislu člena 3(a) Uredbe (ES) št. 469/2009 „varovano z osnovnim patentom“, če je en antigen cepiva „varovan z veljavnim osnovnim patentom“?
5. Ali je kombinirano cepivo proti več boleznim, ki vsebuje več antigenov, v smislu člena 3(a) Uredbe (ES) št. 469/2009 „varovano z osnovnim patentom“, če so vsi antigeni proti eni bolezni „varovani z veljavnim osnovnim patentom“?
6. Ali je na podlagi Uredbe o DVC, zlasti njenega člena 3(b), dovoljeno podeliti dodatni varstveni certifikat za posamezno učinkovino ali kombinacijo učinkovin, če:
 - (a) veljavni osnovni patent varuje posamezno učinkovino ali kombinacijo učinkovin v smislu člena 3(a) Uredbe o DVC in
 - (b) je zdravilo, ki vsebuje eno učinkovino ali kombinacijo učinkovin skupaj z eno ali več drugimi učinkovinami, predmet veljavnega dovoljenja za dajanje v promet, izdane v skladu z Direktivo 2001/83/ES ali 2001/82/ES, in je to prvo dovoljenje za dajanje v promet ene učinkovine ali kombinacije učinkovin?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Okresní Soud v Chebu (Česka republika) 5. julija 2010 –
Hypoteční banka, a.s. proti Udu Miku Lindnerju**

(Zadeva C-327/10)

(2010/C 246/49)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Okresní Soud v Chebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hypoteční banka, a.s.

Tožena stranka: Udo Mike Lindner

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali dejstvo, da je ena od strank v sodnem postopku državljan druge države kot tiste, v kateri poteka postopek, daje osnovo za čezmejni element v smislu člena 81 (prej člen 65) Pogodbe, kar je eden od pogojev za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽¹⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Bruseljska uredba I)?
2. Ali Bruseljska uredba I izključuje uporabo predpisov nacionalne zakonodaje, ki omogočajo, da se sproži postopek zoper osebe, katerih prebivališče ni znano?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali se dajanje izjav skrbnika tožene stranke, ki ga imenuje sodišče v zadevi, samo po sebi šteje za to, da tožena stranka uveljavlja lokalno pristojnost sodišča za namene člena 24 Bruseljske uredbe I, tudi če je predmet spora zahtevki, ki izhajajo iz potrošniške pogodbe, in sodišča v Češki republiki ne bi imela pristojnosti v skladu s členom 16(2) te uredbe, da rešijo ta spor?

4. Ali je dogovor o krajevni pristojnosti določenega sodišča mogoče obravnavati, kot da vzpostavi mednarodno pristojnost izbranega sodišča za namene člena 17(3) Bruseljske uredbe I, in če je tako, ali to velja, tudi če dogovor o krajevni pristojnosti ni veljaven zaradi neskladja s členom 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽²⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah?

⁽¹⁾ UL 2001 L 12, str. 1.

⁽²⁾ UL 1993 L 95, str. 29.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Hoge Raad der Nederlanden 12. julija 2010 – X proti
Staatssecretaris van Financiën**

(Zadeva C-334/10)

(2010/C 246/50)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Druška stranka: Staatssecretaris van Financiën

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali ima davčni zavezanec, ki del investicijskega blaga, pripadajočega poslovnim sredstvom njegovega podjetja, začasno uporablja za zasebne namene – v skladu s členi 6(2), prvi pododstavek, točki (a) in (b), 11(A)(1)(c) in 17(2) Šeste direktive ⁽¹⁾ – pravico do odbitka vstopnega DDV v zvezi z izdatki za trajno adaptacijo, ki je bila opravljena izključno za zasebno rabo?
2. Ali je za odgovor na to vprašanje pomembno, ali je bil davčnemu zavezancu za nabavo investicijskega blaga zaračunan DDV, ki ga je odbil?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

**Tožba, vložena 29. junija 2010 – Evropska komisija proti
Republiki Ciper**

(Zadeva C-340/10)

(2010/C 246/51)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Georgios Zavvos in Donatella Recchia)

Tožena stranka: Republika Ciper

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga, naj Sodišče ugotovi, da:

— je Republika Ciper s tem, da območja jezera Paralimni ni dodala na nacionalni seznam predlaganih območij, pomembnih za Skupnost (v nadaljevanju: pOPS), kršila obveznosti iz člena 4(1) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst;

— je Republika Ciper s tem, da je dopuščala dejavnosti, ki resno ogrožajo ekološke značilnosti jezera Paralimni in s tem, da ni sprejela potrebnih varstvenih ukrepov za ohranitev populacije vrste *Natrix natrix cypriaca*, ki pomeni ekološki interes jezera Paralimni in jezu Xylaios, kršila obveznosti iz Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst na podlagi razlage Sodišča v sodbah C-117/03 in C-244/05;

— je Republika Ciper s tem, da ni sprejela potrebnih ukrepov za vzpostavitev sistema strogega varstva vrste *Natrix natrix cypriaca*, kršila obveznosti iz člena 12(1) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst;

— Republiki Ciper naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da je Republika Ciper s tem, da decembra 2009 na nacionalni seznam pOPS ni dodala celotnega območja jezera Paralimni, kršila obveznosti iz člena 4(1) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst. Republika Ciper ni nasprotovala temu, da je treba jezero Paralimni vključiti med pOPS. Kljub temu jezero ni bilo dodano na nacionalni seznam pOPS v roku, določenem v obrazloženem mnenju. Republika Ciper je 24. novembra 2009 Komisiji sporočila, da je bilo jezero Paralimni uradno vključeno v mrežo „Natura 2000“, vendar je bila pomembna severna obala izpuščena iz pOPS. V uradnem listu Republike Ciper je bila 24. aprila 2009 objavljena sprememba prostorskega načrta za območje jezera, s katero je bila severna obala jezera spremenjena v zazidljivo območje. Komisija meni, da ni upravičeno nikakršno omejevanje širitve habitata in da je Republika Ciper, s tem da na nacionalni seznam pOPS ni dodala celotnega območja jezera Paralimni, kršila člen 4(1) Direktive 92/43/EGS.

Komisija poleg tega meni, da določene škodljive dejavnosti na območju jezera Paralimni (zlasti nezakonito odjemanje vode, pozidava tal, motoristične tekme in strelski poligon) razvrednotijo in uničujejo habitat vrste in da je zato Republika Ciper, s tem da ni sprejela potrebnih ukrepov za varstvo populacije vrste *Natrix natrix cypriaca*, kršila obveznosti iz Direktive 92/43/EGS, kakor se razlaga v sodni praksi Sodišča (sodbi v zadevah C-117/03 in C-244/05).

Komisija dalje meni, da so dejavnosti, kot sta pozidava tal in priprava zazidljivih zemljišč na severni obali jezera Paralimni, poškodovale habitat endemične vrste in njeno populacijo. Zato Republika Ciper, s tem da ni sprejela potrebnih ukrepov za vzpostavitev in izvajanje sistema strogega varstva vodne kače *Natrix natrix cypriaca*, z uporabo „povezanih in usklajenih preventivnih ukrepov“, krši obveznosti iz člena 12(1)(a) in (b) Direktive 92/43/EGS o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst.

Tožba, vložena 8. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-346/10)

(2010/C 246/52)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: G. Zavvos)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Grčija, s tem da je določila omejitve za izdajo prometnih dovoljenj za komercialna vozila in zasebne avtocisterne, zlasti s členom 4 zakona št. 383/1976, s členoma 6 in 7 zakona št. 3054/2002 in z ministrskimi dekreti za izvajanje navedenih zakonov, ter z uporabo fiksnih tarif (znotraj določenih pragov) za prevozne storitve, opravljene s komercialnimi motornimi vozili, krši člen 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 43 ES);

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da pogojevanje izdaje novih prometnih dovoljenj za komercialna motorna vozila s „potrebami države na področju prevoza“, ki niso objektivno opredeljene, omejuje svobodo ustanavljanja v Grčiji za podjetja za cestni prevoz blaga in da je, ker te omejitve niso utemeljene z razlogi v javnem interesu, javne varnosti ali javnega zdravja, člen 4(3)(a) zakona št. 383/1976 v nasprotju s členom 49 PDEU (prej člen 43 ES).

Komisija poleg tega meni, da obveznost uporabe tarif z najnižjim in najvišjim pragom, prvič, tuja podjetja odvrča od vstopa na grški trg cestnega prevoza blaga in/ali trg prodaje naftnih derivatov in, drugič, podjetja, ki so že ustanovljena na grškem ozemlju, ovira pri razvoju dejavnosti, s čimer jim onemogoča, da bi učinkoviteje konkurirala podjetjem, ki so že utrjena na trgu, kar ima v skladu s sodno prakso Sodišča za posledico kršitev svobode ustanavljanja. Taka določitev tarif in prevoznih pogojev ni v skladu s členom 96(2) PDEU (ker Komisija ni

dala ustreznega dovoljenja) niti ne koristi zaščiti občutljivih sektorjev gospodarstva ali nerazvitih območij, medtem ko določitev izključno najnižjih pragov tarif s strani Grčije za prevoz tekočih goriv s komercialnimi motornimi vozili ni v skladu s pravili svobodne konkurence in jo je zato treba takoj odpraviti.

Komisija dalje meni, da zakon št. 3054/2002 grški vladi dodeljuje pooblastilo za nadzorovanje števila zasebnih avtociŝtern v prometu in da zato obravnavani predpis krŝi svobodo ustanavljanja (člen 49 PDEU) ter spada med tiste grŝke predpise, katerih cilj ni samo ohranitev nedostopnosti poklica prevoznika naftnih derivatov, temveč tudi ohranitev trŝne moči vsakega od podjetij, ki delujejo na tem trgu. Administrativna določitve števila avtociŝtern podjetij, ki poslujejo na trgu naftnih derivatov, ni potrebna za prilagoditev navedenih podjetij trŝnim pogojem in niti ni utemeljena z razlogi javne varnosti (cestnega prometa) ali javnega zdravja.

Komisija meni, da Helenska republika ni predloŝila zadostnih pojasnil in dokazov, da bi upravičila sprejetje zgoraj navedenih omejitev in da so zato člen 4 zakona št. 383/1976, člena 6 in 7 zakona št. 3054/2002 z ministrskimi dekreti za izvajanje in z določitvijo fiksnih tarif (znotraj določenih pragov) za prevozne storitve, opravljene s komercialnimi motornimi vozili, v nasprotju s členom 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prej člen 43 ES).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) 8. julija 2010 – A. Salemink proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Zadeva C-347/10)

(2010/C 246/53)

Jezik postopka: nizozemŝčina

Predloŝitveno sodiŝče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Toŝeča stranka: A. Salemink

Toŝena stranka: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Vpraŝanje za predhodno odločanje

Ali določbe prava Skupnosti, katerih namen je uresničevanje prostega gibanja delavcev, posebej določbe pod naslovom I in II Uredbe št. 1408/71 ⁽¹⁾, ter člena 39 in 299 ES (sedaj člen 45 PDEU in 52 PEU v povezavi s členom 355 PDEU), delavcu, ki je zaposlen zunaj nizozemskega ozemlja, v fiksnem obratu na nizozemskem delu kontinentalne police pri delodajalcu s sedeŝem na Nizozemskem, preprečujejo, da se zavaruje na podlagi nacionalnega obveznega socialnega zavarovanja, le zaradi tega, ker ne ŝivi na Nizozemskem pač pa v drugi drŝavi članici (v obravnavani zadevi v ŝpaniji), četudi ima nizozemsko drŝavljanstvo in ima moŝnost prostovoljnega zavarovanja pod v bistvu enakimi pogoji kot veljajo za obvezno zavarovanje?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove druŝinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republika Latvija) 9. julija 2010 – SIA Norma-A in SIA Dekom proti Ludzas novada dome

(Zadeva C-348/10)

(2010/C 246/54)

Jezik postopka: latvijŝčina

Predloŝitveno sodiŝče

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Stranke v postopku v glavni stvari

Vloŝnika zahteve za varstvo zakonitosti: SIA Norma-A, SIA Dekom

Nasprotna stranka: Ludzas novada dome

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(3)(b) Direktive 2004/17/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da je za koncesijo javnih storitev treba šteti pogodbo, s katero se uspešnemu ponudniku da pravica, da opravlja storitve javnega avtobusnega prevoza, ob tem da del protidajatve predstavlja pravica do izkoriščanja storitev javnega prevoza in obenem naročnik izvajalcu storitve plača nadomestilo za izgube, nastale zaradi opravljanja storitev, poleg tega pa javnopravni predpisi, ki urejajo opravljanje storitve in pogodbeni določila, omejujejo tveganje v zvezi z izkoriščanjem storitev?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali se člen 2d(1)(b) Direktive 92/13/EGS v različici po spremembi z Direktivo 2007/66/ES ⁽²⁾ neposredno uporablja v Latviji od 21. decembra 2009?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 2d(1)(b) Direktive 92/13/EGS razlagati tako, da se uporablja za javna naročila, ki so bila oddana pred potekom roka za prenos Direktive 2007/66/ES?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo naročil v vodnem, energetske in transportnem sektorju ter sektorju poštne storitve (UL L 134, str. 1).
- ⁽²⁾ Direktiva 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (Finska) 12. julija 2010 – Nordea Pankki Suomi Oyj

(Zadeva C-350/10)

(2010/C 246/55)

Jezik postopka: finsčina

Predložitevno sodišče

Korkein hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nordea Pankki Suomi Oyj

Tožena stranka: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se člen 13(B)(d), točki 3 in 5, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ⁽¹⁾ razlaga tako, da so storitve swift, ki se uporabljajo v plačilnem prometu in pri vodenju poslov z vrednostnimi papirji med kreditnimi ustanovami, kakor so opisane v točki 1 tega sklepa, oproščene davka na dodano vrednost?

-
- ⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Tožba, vložena 13. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-353/10)

(2010/C 246/56)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: M. Patakia)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Helenska republika, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2006/117/Euratom z dne 20. novembra 2006 o nadzorovanju in kontroli pošiljk radioaktivnih odpadkov in izrabljenega jedrskega goriva ⁽¹⁾ (UL L 337, str. 21), oziroma ker v vsakem primeru navedenih predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz navedene direktive;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/117 v nacionalni pravni red se je iztekel 25. decembra 2008.

⁽¹⁾ UL L 337, 5.12.2006, str. 21.

Tožba, vložena 13. julija 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-354/10)

(2010/C 246/57)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafillou in B. Stromsky)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi se naj, da Helenska republika, s tem da v predpisnem roku ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za vračilo pomoči, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov na podlagi člena 1(1) (razen pomoči iz odstavka 2 ter iz členov 2 in 3) Odločbe Komisije z dne 18. julija 2007 (C(2007) 3251) v zvezi z rezervnim skladom, ki je oproščen davka (državna pomoč C-37/05), ter ker v vsakem primeru Komisije ni ustrezno obvestila o sprejetju tovrstnih ukrepov, ni izpolnila obveznosti iz členov od 4 do 6 navedene odločbe in iz Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Grški organi niso uveljavljali absolutne nezmožnosti izvršitve odločbe Komisije in po poteku treh let niso navedli, kaj natančno so pregledali, v katerih primerih je bilo zahtevano vračilo in katerih primerih je bilo to izvršeno. Zlasti:

niso pojasnili za vsakega upravičenca, katere vrste stroškov je imel, da je bil upravičen do pomoči na podlagi uredbe o splošni oprostitvi;

niso izračunali višine pomoči za vsakega upravičenca;

so oprostitev obveznosti vračila razširili tudi na položaje, ki niso bili predvideni z odločbo;

so napačno izračunali znesek pomoči „*de minimis*“, ki so izvzete iz obveznosti vračila;

niso preverili morebitnega kumuliranja z drugimi pomočmi;

so izhajali iz napačne osnove, zato so napačno izračunali znesek za vračilo;

niso predložili dokumentacije o izvršenih vračilih.

Tožba, vložena 14. julija 2010 – Evropski parlament proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-355/10)

(2010/C 246/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopnika: M. Dean, A. Auersperger Matić, zastopnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

— Sklep Sveta 2010/252/EU ⁽¹⁾ z dne 26. aprila 2010 o dopolnitvi Zakonika o schengenskih mejah glede varovanja zunanjih meja na morju v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije naj se razglasi za ničen;

— odredi naj se, da sklep Sveta učinkuje, dokler se ga ne nadomesti;

— Svetu Evropske unije naj se odredi plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Parlament predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, ker presega obseg izvedbenih pooblastil iz člena 12(5) Zakonika o schengenskih mejah ⁽²⁾ s tem, da uvaja pravila o „zajetju“, „iskanju in reševanju“ ter „izkrcaju“, za katera ni mogoče šteti, da spadajo pod „varovanje“, kot je opredeljeno v členu 12 Zakonika o schengenskih mejah, in jih ni mogoče obravnavati kot nebstvene elemente, ter da spreminja bistvene elemente Zakonika o schengenskih mejah, za kar pa je pristojen zakonodajalec. Poleg tega izpodbijani sklep spreminja obveznosti držav članic EU v zvezi z operacijami agencije Frontex, ki so določene v Uredbi o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije ⁽³⁾.

Če bi Sodišče razglasilo izpodbijani sklep za ničen, Parlament meni, da bi bilo zaželeno, da bi Sodišče izvajalo diskrecijsko pravico ter ohranilo učinke izpodbijanega sklepa v skladu s členom 264(2) PDEU, dokler se ga ne nadomesti.

⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 26. aprila 2010 o dopolnitvi Zakonika o schengenskih mejah glede varovanja zunanjih meja na morju v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 111, str. 20).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, str. 1).

Tožba, vložena 16. julija 2010 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-356/10)

(2010/C 246/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Walker, D. Kukovec, zastopnika)

Tožena stranka: Irska

Predlog tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Irska s tem, da je v kontekstu javnega razpisa Department of Agriculture and Food (Ministrstvo za kmetijstvo in prehrano) za oddajo javnega naročila za živalske identifikacijske označbe, ta organ uporabil merila, ki se nanaša na ponudnikovo sposobnost za izpolnjevanje zadevne pogodbe kot merila za oddajo namesto kot merila za izbiro, ni izpolnila obveznosti iz člena 53 Direktiva 2004/18/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev

— Irski naj se naloži plačilo stroškov

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja, da so merila za oddajo, ki jih je uporabil Department of Agriculture and Food (Ministrstvo za kmetijstvo in prehrano) vključevala merila, ki se uporabijo v fazi izbire, in sicer je uporabil merila, ki se nanašajo na ponudnikovo sposobnost, da izpolni zadevno pogodbo, zaradi česar Irska ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 53 Direktive 2004/18/ES.

⁽¹⁾ UL L 134, str.114.

Tožba, vložena 27. julija 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Švedski

(Zadeva C-374/10)

(2010/C 246/60)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in M. Sundén, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Švedska, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov za uskladitev z Direktivo 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi ⁽¹⁾, oziroma teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Švedski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive je potekel 3. avgusta 2009.

⁽¹⁾ UL 2007 L 184, str. 17.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. julija 2010 – Grupo Osborne proti UUNT – Confecciones Sanfertús (TORO)

(Zadeva T-165/10) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka“)

(2010/C 246/61)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Španija) (zastopnik: J. M. Iglesias Monravá, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. januarja 2010 (zadeva R 638/2009-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Confecciones Sanfertús, SL in Grupo Osborne, SA.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeča stranka nosi stroške.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 22. julija 2010 – H proti Svetu in drugim

(Zadeva T-271/10 R)

(Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Nacionalni uradnik, napoten na policijsko misijo Evropske unije v Bosni in Hercegovini — Sklep o premestitvi in uvrstitvi v nižji razred — Predlog za odlog izvršitve — Dopustnost — Neobstoj nujnosti)

(2010/C 246/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: H (Catania, Italija) (zastopnika: C. Mereu in M. Velardo, odvetnika)

Toženi stranki: Svet Evropske unije (zastopnika: A. Vitro in G. Marhic, zastopnika); in Evropska komisija (zastopnika: F. Erlbacher in B. Eggers, zastopnika)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve sklepa vodje policijske misije Evropske unije (EUPM) v Bosni in Hercegovini z dne 7. aprila 2010, s katerim je bila tožeča stranka premeščena in uvrščena v nižji razred.

Izrek

1. Šteje se, da sta Svet Evropske unije in Evropska komisija edini toženi stranki.
2. Predlog za odlog izvršitve se zavrne.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 148, 5.6.2010.

Tožba, vložena 8. julija 2010 – DBV proti Komisiji**(Zadeva T-297/10)**

(2010/C 246/63)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: DBV Deutscher Brennstoffvertrieb Würzburg GmbH (Würzburg, Nemčija) (zastopnika: C. Rudolph in A. Günther, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Razglasiti ničnost Uredbe Komisije (EU) št. 404/2010 z dne 10. maja 2010 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih aluminijastih platišč s poreklom iz Ljudske republike Kitajske;

— toženi stranki naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Uredbo (EU) št. 404/2010 ⁽¹⁾, s katero je Komisija uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih aluminijastih platišč s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja, prvič, kršitev bistvenih postopkovnih predpisov in pravice do obrambe, ker med postopkom pred izdajo izpodbijane uredbe ni bila obveščena ali ji ni bila dana možnost izjaviti se ter ji zato ni bilo omogočeno braniti se in predstaviti svoja stališča.

Drugič, tožeča stranka očita nepopolno ugotovitev dejanskega stanja in zlorabo proste presoje. V povezavi s tem je navedeno, da je bil dejanski stan predstavljn in ugotovljen nepravilno. Tožeča stranka navaja, da na primer niso bili upoštevani menjalni tečaj dolarja, ki se je medtem zvišal, in povišane cene surove nafte. Dalje tožeča stranka glede zlorabe proste presoje, ki jo uveljavlja, navaja, da Komisija ni upoštevala načela sorazmernosti. Po mnenju tožeče stranke gre za zlorabo proste

presoje in kršitev Uredbe (ES) št. 1225/2009 ⁽²⁾ v tem, da med preiskavo niso bili zbrani primerni podatki, da bi se ugotovile različne carinske dajatve.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 404/2010 z dne 10. maja 2010 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih aluminijastih platišč s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 117, str. 64).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 9. julija 2010 – Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji**(Zadeva T-300/10)**

(2010/C 246/64)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Nemčija) (zastopnik: H. Kaltenecker, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije z dne 29. aprila 2010 naj se v delu razglasi za nično, ker je z njo tožeči stranki zavrnen dostop do dokumentov, ki niso bili razkriti oziroma se jih v delu ni razkrilo;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka in tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka nasprotuje odločbi Komisije z dne 29. aprila 2010, s katero je bila v delu zavrnjena njena druga zahteva za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na pogodbo LIEN 97-2011 in do katerih ji ni bil odobren nikakršen dostop.

Tožeča stranka v podporo tožbi v bistvu navaja, da Komisija ne bi smela zavrniti dostopa do zahtevanih dokumentov na podlagi izjem iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾, ki se nanašajo na varstvo postopka odločanja in varstvo zasebnosti in integritete posameznika. V tem kontekstu navaja tudi, da obstaja prevladujoč javni interes, ki gre v smeri razkritja dokumentov, ki še niso dostopni.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 19. julija 2010 – Wam proti Komisiji

(Zadeva T-303/10)

(2010/C 246/65)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Wam SpA (Modena, Italija) (zastopnika: G. Roberti, I. Perego, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

- Izpodbijana odločba naj se razglasi za nično v celoti ali deloma, v delu, v katerem:
- ugotavlja, da je družba WAM prejela nezakonito državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU na podlagi pogodbe o financiranju iz leta 1995 in pogodbe o financiranju iz leta 2000, ki sta bili sklenjeni v skladu s členom 2 zakona 394/1981;
- ugotavlja, da pomoči iz pogodbe o financiranju iz leta 1995 in iz pogodbe o financiranju iz leta 2000 niso združljive s skupnim trgov;
- nalaga vračilo nezdružljivih pomoči v navedenih zneskih, ter poleg tega določa, da so na zneske, ki jih je treba vrniti, dolgovane tudi obresti od dneva, ko so bile navedene pomoči dodeljene družbi WAM;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbija se enaka odločba kot v zadevi T-257/10, Italija proti Komisiji ⁽¹⁾.

Družba WAM navaja sedem tožbenih razlogov in trdi, da je Evropska komisija:

- v zadevnem primeru napačno uporabila člen 107(1) PDEU in vsekakor opravila napačno presojo dejstev in odločbo pomanjkljivo obrazložila, ker je menila, da pomoči v obliki subvencioniranih obrestnih mer, ki jih je družba WAM prejela za vstop na trge tretjih držav, lahko škodujejo trgovini znotraj Skupnosti in izkrivljajo konkurenco, s čimer se je oddaljila od ugotovitev, ki so bile v zvezi s tem že podane v sodbah Sodišča (zadeva C-94/06 P) ⁽²⁾ in Splošnega sodišča (zadeva T-316/04) ⁽³⁾, ter tako kršila člen 266 PDEU;
- napačno in neutemeljeno menila, da se za zadevna financiranja uporablja člen 107(1) PDEU, ne da bi upoštevala načela in pravila, ki jih sama uporablja za podobne ukrepe pomoči za spodbujanje vstopa na trg tretjih držav. Komisija ni upoštevala, da so bila enaka financiranja dovoljena v okviru sistema, določenega z zakonom 394/1981 in je tako kršila tudi člen 108(1) PDEU ter člen 1(b) Uredbe št. 659/99;
- napačno in brez ustrezne obrazložitve ugotovila, da so pomoči, ki jih je prejela družba WAM, deloma nezdružljive s skupnim trgov, s čimer je kršila člen 107(3)(c) PDEU in uredbo *de minimis* ter upoštevne uredbe o skupinskih izjemah;
- napačno izračunala znesek pomoči, ki jih je družba WAM prejela v obliki subvencioniranih obrestnih mer;
- opustila izvedbo postopka iz člena 108(2) PDEU za ponovno sprejetje odločbe, ki sta jo Sodišče in Splošno sodišče že razglasili za nično, s čimer je kršila pravico do obrambe družbe WAM;
- kršila načeli dobrega upravljanja in skrbnosti, zlasti zaradi predolgega trajanja upravnega postopka.

⁽¹⁾ Še neobjavljeno v UL.

⁽²⁾ C-494/06 P Komisija proti Italiji in Wam (ZOdl. 2009, str. I – 3639).

⁽³⁾ T-316/04 Wam proti Komisiji (ZOdl. 2004, str. II – 3917).

**Sklep Splošnega sodišča z dne 7. julija 2010 – Huta Buczek
in drugi proti Komisiji****(Združene zadeve T-440/07, T-465/07 in T-1/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 246/66)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik drugega senata je odredil delni izbris združenih
zadev.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 12. julija 2010 – Bolgarija
proti Komisiji****(Zadeva T-499/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 246/67)

Jezik postopka: bolgarščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 64, 8.3.2008.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Magazzu proti Komisiji

(Zadeva F-126/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Imenovanje začasnih uslužbencev za uradnike — Kandidati, vpisani na čakalni seznam natečaja, razpisanega pred začetkom veljavnosti novih Kadrovskih predpisov — Uvrstitev v naziv ob uporabi novih, manj ugodnih pravil — Pridobljene pravice — Načelo prepovedi diskriminacije — Členi 2, 5 in 12 priloge XIII h Kadrovskim predpisom)

(2010/C 246/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Salvatore Magazzu (Bruselj, Belgija) (zastopniki: sprva T. Bontinck in J. Feld, odvetnika, nato T. Bontinck in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in G. Berscheid, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe OPI z dne 13. decembra 2005, s katero je bila tožeča stranka, začasni uslužbenec, ki je bil uvrščen v naziv A*11 in je uspešno opravil splošni natečaj COM/A/18/04, na podlagi določb priloge XIII h Kadrovskim predpisom imenovana za uradnika z uvrstitvijo v A*6, plačilni razred 2.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 310, 16.12.2006, str. 32.

Sodba Sodišča za uslužbence (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Sotgia proti Komisiji

(Zadeva F-130/06) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Imenovanje — Začasni uslužbenci, imenovani v uradnike — Kandidati, vpisani na rezervni seznam pred začetkom veljavnosti novih Kadrovskih predpisov — Razvrstitev v plačilni razred na podlagi novih, manj ugodnih pravil — Člena 5(4) in 12(3) priloge XIII h Kadrovskim predpisom)

(2010/C 246/69)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Stefano Sotgia (Dublin, Irska) (zastopniki: sprva T. Bontinck in J. Feld, odvetnika, nato T. Bontinck in S. Woog, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in H. Krämer, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe OPI, ki je začela veljati 16. aprila 2006, s katero je bila tožeča stranka, začasni uslužbenec, razvrščen v naziv A*11, ki je uspešno opravil splošni natečaj EPSO/A/18/04, imenovana v uradnika in na podlagi določb priloge XIII h Kadrovskim predpisom razvrščena v naziv A*6, plačilni razred 2.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Stranki nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 326, 30.12.2006, str. 86.

Sodba Sodišča za uslužbenca (drugi senat) z dne 8. julija 2010 – Wybranowski proti Komisiji(Zadeva F-17/08) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenec — Splošni natečaj — Nevpis na čakalni seznam — Ocenitev ustnega izpita — Obvestilo o natečaju EPSO/AD/60/06 — Obrazložitev — Pristojnosti komisije — Presoja kandidatov)

(2010/C 246/70)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožena stranka: Andrzej Wybranowski (Varšava, Poljska) (zastopnik: Z. Wybranowski, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska Komisija (zastopnika: J. Currall in K. Herrmann, zastopnika)

Predmet

Sprememba ali razglasitev ničnosti odločbe komisije natečaja EPSO/AD/60/06 AD5 o nevpisu tožeče stranke na čakalni seznam tega natečaja zaradi rezultata ustnega izpita.

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. A. Wybranowskemu se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 158, 21.6.2008, str. 25.

Tožba, vložena 27. maja 2010 – Stratakis proti Komisiji

(Zadeva F-37/10)

(2010/C 246/71)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožena stranka: Sofoklis Stratakis (Atene, Grčija) (zastopnik: F. Sigalas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe komisije natečaja EPSO/AD/129/08, da tožeče stranke ne vpiše na čakalni seznam, objavljen v Uradnem listu Evropske unije.

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču za uslužbenca predlaga, naj:

— odločbo komisije natečaja EPSO/AD/129/08, da jo ne vpiše na čakalni seznam, objavljen v Uradnem listu Evropske unije, razglasi za nično;

— Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. junija 2010 – AD proti Komisiji

(Zadeva F-46/10)

(2010/C 246/72)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožena stranka: AD (Bruselj, Belgija) (zastopnik: E. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o nedodelitvi gospodinjskega dodatka tožeči stranki.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba PMO z dne 13. novembra 2009 o nedodelitvi gospodinjskega dodatka iz člena 1(2) Priloge VII h Kadrovskim predpisom tožeči stranki naj se razglasi za nično;

— odločba PMO z dne 9. septembra 2009 o nedodelitvi gospodinjskega dodatka iz člena 1(2) Priloge VII h Kadrovskim predpisom tožeči stranki naj se razglasi za nično, če bi se za to „odločbo“ lahko štelo, da posega v njen položaj;

— podredno, če bi Splošno sodišče menilo, da lahko AHCC na podlagi člena 1(2) Priloge VII h Kadrovskim predpisom tožeči stranki zavrne dodelitev gospodinjskega dodatka, čeprav se par ne more poročiti zaradi spolne usmerjenosti, ker to prepoveduje nacionalna zakonodaja njegovega partnerja, naj se ugotovi nezakonitost člena 1(2)(c)(iv) Priloge VII h Kadrovskim predpisom v delu, v katerem je določeno, da se za presojo o tem, ali obstaja možnost za poroko, uporabi zakonodaja ene od držav članic, in posledično naj se ta pogoj v obravnavanem primeru ne uporabi;

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 22. junija 2010 – Z proti Sodišču

(Zadeva F-48/10)

(2010/C 246/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Z (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnika: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnika)

Tožena stranka: Sodišče Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila tožeči stranki izrečena disciplinska sankcija pisnega opomina, in naložitev toženi stranki plačila odškodnine za nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba OPI z dne 10. julija 2009 o naložitvi disciplinske sankcije tožeči stranki v obliki pisnega opomina naj se razglasi za nično;

— odločba o zavrnitvi pritožbe z dne 27. januarja 2010, ki jo je tožeča stranka prejela 15. marca 2010, naj se razglasi za nično, če je to potrebno;

— toženi stranki naj se naloži plačilo 50 000 EUR iz naslova povrnitve nepremoženjske škode;

— Sodišču Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 1. julija 2010 – Bermejo Garde proti EESO

(Zadeva F-51/10)

(2010/C 246/74)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Moises Bermejo Garde (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor

Predmet in opis spora

Po eni strani, razglasitev ničnosti razpisa prostega delovnega mesta ESO št. 43/09 za zaposlitev direktorja Direkcije za splošne zadeve ter vseh odločitev, sprejetih na podlagi tega razpisa prostega delovnega mesta. Po drugi strani naj se toženi stranki naloži, da tožeči stranki plača odškodnino.

Predlogi tožeče stranke

— Razpis prostega delovnega mesta ESO št. 43/09 za zaposlitev direktorja Direkcije za splošne zadeve naj se razglasi za ničnega;

— vse odločitve, sprejete na podlagi razpisa prostega delovnega mesta ESO št. 43/09, naj se razglasijo za nične;

— toženi stranki naj se naloži plačilo odškodnine v znesku 1 000 EUR;

— Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 9. julija 2010 – Verheyden proti Komisiji**(Zadeva F-54/10)**

(2010/C 246/75)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Luc Verheyden (Angera, Italija) (zastopnik: E. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke, da se jo obravnava enako kot tožeče stranke v zadevah F-5/05 in F-7/05.

Predlogi tožeče stranke

- Zavrnitev zaradi molka organa zahteve tožeče stranke z dne 16. julija 2009 naj se razglasi za nično;
- zavrnilna odločba z dne 29. marca 2010 v zvezi z ugovorom, ki ga je tožeča stranka vložila 28. decembra 2009, naj se, če je potrebno, razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo odškodnine v znesku 3 000 EUR;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 9. julija 2010 – Moschonaki proti Komisiji**(Zadeva F-55/10)**

(2010/C 246/76)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Chrysanthé Moschonaki (Bruselj, Belgija) (zastopnik: N. Lhoëst)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bilo zavrnjeno upoštevanje candidature tožeče stranke za delovno mesto knjižničarja pomočnika, in naložitev Komisiji, da ji plača odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba OPI z dne 30. septembra 2009, s katero je bilo zavrnjeno upoštevanje candidature tožeče stranke, ki jo je vložila na podlagi objave prostega delovnega mesta COM/2009/1379 za delovno mesto knjižničarja pomočnika na DGT.D.3, naj se razglasi za nično;
- odločba OPI z dne 31. marca 2010, s katero je bila zavrnjena pritožba, ki jo je tožeča stranka vložila 28. decembra 2009 na podlagi člena 90(2) statuta, naj se, če je to potrebno, razglasi za nično;
- tožeči stranki naj se dodeli 30 000 EUR odškodnine za premoženjsko in nepremoženjsko škodo;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 9. julija 2010 – Hecq proti Komisiji**(Zadeva F-56/10)**

(2010/C 246/77)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: André Hecq (Chaumont-Gistoux, Belgija) (zastopnik: L. Vogel, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije o zavrnitvi popolne povrnitve nekaterih zdravniških stroškov in honorarjev.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe, sprejete v obliki obračuna št. 171, oddelka za izplačila bruseljskega nosilca zdravstvenega zavarovanja z dne 20. oktobra 2009, s katero je bilo tožeči stranki zavrnjeno popolno povračilo štirih obiskov pri splošnem zdravniku (17. februarja, 2. aprila, 23. aprila in 11. maja 2009), dveh obiskov pri zdravniku specialistu, (6. aprila in 15. junija 2009) ter dveh nakupov zdravil, ki jih je predpisala psihiatrinja, dr. Vandenborre (22. junija in 22. septembra 2009);
 - če je potrebno, razglasitev ničnosti odločbe OPI z dne 13. aprila 2010 v delu, v katerem je zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 20. januarja 2010 zoper navedeno odločbo z dne 20. oktobra 2009;
 - naložitev plačila stroškov Evropski komisiji.
-

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL